

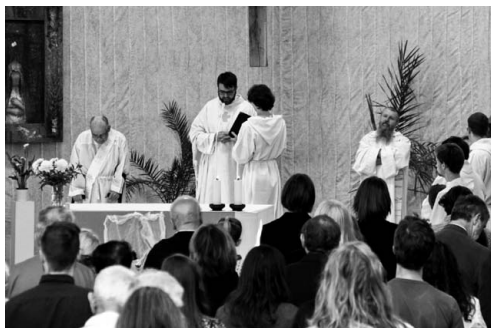
Fchodoviny

ZPRAVODAJ ŘK FARNOSTI CHODOV PRAHA • L. P. 2022

7-8

*Za celou
redakci Fchodovin
a farnost vám přejeme
požehnané prázdniny,
dovolené i celé léto.
Budeme se těšit v dalším
čísle začátkem září.*

29. 5.
POSVÍCENÍ
15 let KCMT

Bud', kým jsi!

Jednu ze skutečností, kterou si nikdo z nás nevybral, je to, že jsme. Je to jednoduše tak, že naše existence nás a naše uvědomění prostě přesahuje, protože nepochází z nás. Biblické texty nám nabízejí velmi kvalitní a hluboké zamýšlení nad člověkem, tedy nad každým z nás, o člověku mluví s největší možnou úctou a dávají mu důstojnost, jaké se mu v žádném jiném myšlenkovém systému nedostává. „Človče, jsi Božím obrazem.“ Přitom biblický pohled nepřehlédne ani lidskou porušenost. Bytí jako Boží obraz – to jsem si nevybral, to je moje danost, kterou se potřebuji naučit žít, abych opravdu byl. Pokud se totiž pokouším žít něco jiného, než jsem, stávám se ubližujícím tvorem. Takový člověk nejenom že není sám sebou, ale i druhé omezuje v tom, být tím, kdo jsou. Čím jim v tom brání? Tím, jak jim ubližuje, a tak znejišťuje, ohrožuje, zahání do úzkosti, strachu. Rozumějme, lépe se žije to, co jsem, v láskyplném prostředí, než když mi někdo fyzicky či slovně ubližuje.

Evangelní Bůh je jednoznačně Bůh dobrý, milující a má všechny dobré skutečnosti v neomezené míře, proto také není možné našeho skvělého Boha definovat konečnými uzavřenými termíny. No a tady máme krásné prázdninové pozvání.

Budme, kým jsme, a ne někým jiným. Využijme nadcházejícího času odpočinku k tomu, abychom

odráželi onu neskutečnou Boží dobrotu. Abychom ji nechali vykouknout z krusty nánosu porušenosti a zneužití lidské svobody. Nedovolujme ničemu a nikomu, ani sobě zakrýt dobro, a naopak je odhalujeme. Odhalujeme veškerou kapacitu dobra, kterého jsme sami i druzí schopni. Využijme své svobody pro Dobro, které znamená žít naplno, a to zase znamená být plný Božího života. Odhalujeme objektivní schopnost milovat, která je nesobecká, nezávislá, svobodná, nemanipulující, zodpovědná a přitom plná spontaneity, které je člověk schopen, právě když žije skutečnost, že je Božím obrazem.

Být tím, kým jsem, kým jsem byl stvořen, znamená vyloupnout se ze všech nepravdivých kliše a být konzistentní ve zdravé lásce k sobě, která pak má schopnost milovat druhého. Pravá láska totiž nedovolí našemu „JÁ“ přerůst v jakousi „hydry“, která neumí vidět milované „TY“. Pravá láska se stejnou vehemencí miluje „JÁ“ i „TY“, až může znít vesmírem „MY“, které je tak blízko Božímu originálu, že „Kristus, pravý Boží obraz, vládne pak životu člověka a naplňuje ho“. To stojí za to.

Tak přeji mnoho Božího požehnání, ochrany a autentické radosti z toho, být těmi, kdo jsme, do následujících dvou měsíců, snad plných odpočinku a reálného pravdivého bytí.

P. Michael

SLOVO POVZBUZENÍ

Milí čtenáři Fchodovin,

vstupujeme do dalšího léta, resp. do času letních dovolených. Sv. Pavel ve svých listech několikrát píše, jak se modlí a děkuje za ty, komu jsou listy adresovány, a také prosí, ať se oni modlí za něho nebo i za někoho konkrétního. I nás těší, když nám někdo řekne, že se za nás modlí nebo se pomodlí, bude na nás myslet. Ráda bych každý den prázdnin myslela v modlitbách na někoho konkrétního více. Děkovala za něho, přimlouvala se, a hlavně mu žehnala. Předkládala jeho život Bohu, On ví, co daný člověk potřebuje. Chci být vnímavá na to, abych poznala, na koho ten který den mám takto více myslet. Už se těším, koho mi Bůh „přihraje“. Třeba to bude i někdo, komu mám odpustit. Mohla bych si třeba založit pro tento účel malý sešítek. Na konci prázdnin se pak budu divit, koho mi Pán položil na srdce. Možná budou některý den jména i dvě. Možná se budou někdy jména opakovat a možná budou prázdniny moc krátké.

Požehnaný odpočinkový letní čas přeje Katka

O směrovkách, jež vedou k cíli

(nejen o prázdninách)

Každé roční období má své vlastní osobité kouzlo. Přesto tyto letní měsíce jsou tak mimořádně krásné, neboť nám přinášejí dobrou náladu, pohodu, příjemné prožitky prázdnin, dovolených, volného času. Ale my také víme, že přicházejí na oblohu mraky, chladné chvíle, déšť, bouřka. Tak je to často i v našem lidském životě. Stvořitel dal zákony nejen přírodě, ale i nám lidem, abychom podle nich žili ten svůj pozemský život, ať je to v mládí nebo ve stáří, v létě i v zimě. On vykázal pevné hranice oceánům, kam směřjí jít. I nám lidem určil hranice slušnosti, života podle pravdy, podle Desatera. V Deuteronomiu (5. knize Mojžíšově) čteme: *Mojžíš svolal celý Izrael a řekl jim: „Slyš, Izraeli, nařízení a práva, která vám dnes ohlašuji.*

Učte se jim a bedlivě je dodržujte. Hospodin, náš Bůh, s námi uzavřel na Chorebu smlouvu. Tuto smlouvu neuzavřel Hospodin jen s našimi otci, ale i s námi se všemi.“ (Dt 5,1–3)

Často slyšíme různá vyjádření, různé citáty na dnešní svět. „Svět je zkažená a špatná půda, na které jen zřídka vyroste květina dobrého člověka. A i ten je v jádru nenapravitelně zkažený. Usilovat o zlepšení světa, o výchovu člověka, to je marná námaha.“ Snadno jste poznali, že tohle není citát z bible, ale výrok mrzutého člověka. V řeči bible je svět půda dobrá, ale občas na ní vyrostle plevel. Člověk není v jádru nenapravitelně zkažený, člověk jen občas zabloudí. Evangelia se nevyčerpávají kritizováním zlořádů, ale vedou nás k rozvíjení dobra – v nás i kolem nás.

Už v nejstarších knihách bible je zapsáno desatero základních pravidel dobrého lidství. Ale v naší době upadla tato pravidla do nemilosti. Nevěřící je považovali za nemoderní, zastaralá – někteří věřící se jimi cítili znevýhodnění: „My věřící pořád něco nesmíme.“ Mnozí lidé hledají ve svém životě hodnoty, orientaci v různých náhražkách, které je nakonec stejně neuspokojují. Okusí život bez Boha. Bible nám popisuje, jak je to v každé době složitě. Mojžíš ony desky Desatera v hněvu rozbil. Ale Hospodin je zase obnovil. A tahle událost se v dějinách lidstva stále znovu opakuje. Člověk se znovu a znovu pokouší Boží Desatero rozbít – a Hospodin je znovu a znovu vrývá do lidských srdcí v podobě svědomí, do listin lidských práv. Člověk se Desateru vzpouzí. „Proto, že kterýsi prastarý patriarcha to tak vryl do kamenné desky – já mám každou neděli vstávat a běhat do kostela? Mám vydržet se ženou a neutéct od rodiny, i když mi tam jdou všichni na nervy? Mám říci pravdu, i když by mi lež pomohla vykličkovat a svalit vinu na jiného? A to všechno mám dělat jen kvůli nějakému starému Židovi, který to Desatero sepsal?“ – „Kdepak, bratři a sestry,“ slyšíme znovu a znovu odpověď církve, „ne kvůli nějakému starému Židovi. To kvůli svému Stvořiteli, který to tak ustanovil, to kvůli sobě samému musíš Desatero respektovat, abys mohl prožít svůj život lidsky a svobodně.“

Boží Desatero není nějaká svěrací kazajka různých omezení a zákazů – to je deset ukazatelů k životu, k hodnotnému životu. K čemu jsou takové ukazatele potřebné? Jistě jste si všimli, že tělesně je člověk v mnohém méně dokonalý než zvířata: pták

může létat, člověk jen chodí. Ryba může plavat ve vodě, člověk jen na vodě. Srnka má lepší sluch než člověk. Orel má lepší zrak. Opice je pohyblivější. Zvíře přichází na svět vybavené řadou schopností, ale člověk se všemu musí pracně učit. Zvíře nemá možnost volit svou životní cestu – je pudově naprogramované. Člověk má svobodu volby, ale tato svoboda není snadná. Proto mu dal Stvořitel na pomoc ukazatele cesty, směrovky, které vedou ke svobodě: dal člověku Desatero Božích přikázání. Toto Desatero se v bibli zachovalo ve dvoji podobě, ale není mezi nimi podstatný rozdíl. My se držíme rozdělení podle svatého Augustina ze 4. století. Dělí se na dvě desky. První deska obsahuje tři přikázání o vztahu člověka k Bohu. Druhá mluví o vztahu k lidem. Ale obě desky jsou vždy pospolu: Bůh chce naši úctu, ale ne pro sebe. Když předstupujeme před Boha, obrací náš zrak na bližní. A naopak připomíná, že když jednáme s bližním, máme co dělat i s ním, s Bohem. A když v létě zaprší nebo budete mít trochu času, přečtěte si biblické znění ve druhé (Exodus) a páté knize Mojžíšově (Ex 20,1–7; Dt 5,6–21).

Nyní si připomeňme oněch deset velkých svobod člověka:

- 1. V jednoho Boha věřit budeš.**
- 2. Nevezmeš jméno Boží nadarmo.**
- 3. Pomni, abys den sváteční světil.**
- 4. Cti otce svého i matku svou, abys dlouho žil byl a dobře ti bylo na zemi.**
- 5. Nezabiješ.**
- 6. Nesesmilníš.**
- 7. Nepokradeš.**
- 8. Nepromluviš křivého svědectví proti bližnímu svému.**
- 9. Nepožádáš manželky bližního svého.**
- 10. Aniž požádáš statků jeho.**

A je jen na nás, abychom přijali Desatero za řídicí princip svého života, ale také lásku dvou hlavních přikázání – Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí. A také – Miluj svého bližního jako sám sebe. A to ti pomůže uchovat citlivé svědomí, to ti pomůže zorientovat se ve každé situaci, jak a co je správné.

*Váš jáhen
Pavel Urban*

sváteční krátké počtení

VBÍRÁ CHARLES TVRZNIK

Dnes nebudu žehrat na svůj úděl

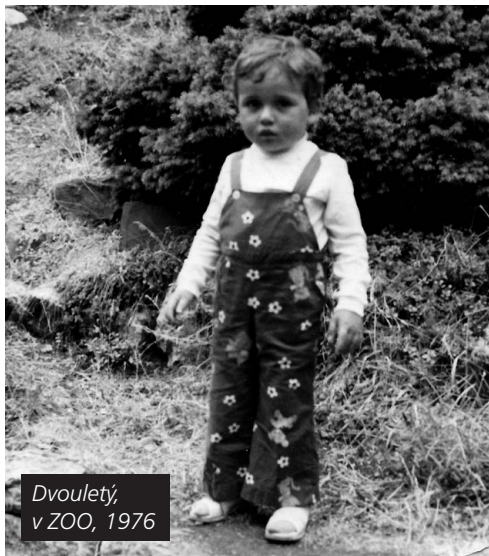
Kdo chce žít život bez bolesti, neměl se nikdy narodit. Kdo chce žít život bez slz, neměl být nikdy dítětem. Kdo chce žít život bez napětí, neměl se nikdy stát dospělým. Kdo chce žít život bez útrap, neměl nikdy milovat. Kdo chce žít život bez námahy, neměl se nikdy pouštět do práce. Kdo chce žít život bez obětí, neměl mít nikdy rodinu. Kdo chce žít život bez zklamání, neměl nikdy v nic doufat. Kdo chce žít život bez loučení, neměl nikdy zestárnout.

Kdo chce ale žít opravdový život, měl se narodit, být dítětem, stát se dospělým, milovat, pracovat, mít rodinu a žít v naději, být jedinečný, jednou zestárnout a zemřít. Na konci cesty možná dosáhne života bez bolesti, napětí a útrap, námahy a zklamání, loučení a samoty.

Podle Petra Weissmana

Rodinné prostředí ze mne udělalo hledajícího

S panem Tomášem Mančalem (členem nově zvolené pastorační rady) se můžeme jednou měsíčně vídat při moderování pořadu Zastavení u Matky Terezy. Zajímalo mě, jak to vlastně u něj začalo a jak se na rozhovor se zajímavou osobností připravuje. Jak už to bývá, nezůstalo jen při těchto otázkách.

Dvouletý,
v ZOO, 1976

- **Tomáši, můžeš se našim čtenářům více představit? Tvou tvář i hlas známe, ale co se za nimi skrývá? Kdy a kde ses narodil? Odkud pocházíš?**

Narodil jsem se ve Vlašimi a do osmnácti let bydlel poblíž v Kondraci. Moje rodina tam žije už 400 let. Moji předkové byli mlynáři a naše příjmení se v rodině dědilo už od začátku záznamů. Do školy a na gymnázium jsem chodil do Vlašimi.

- **Narodil ses do věřící rodiny? Kolik máš sourozenců?**

Jako malí jsme do kostela nechodili. Obě babičky, které do kostela chodily, mi docela brzy zemřely, takže nebyl nikdo, kdo by nás tam bral. Díky tomu pak v roce 1989 bylo pro mě všechno tak trochu opředeno tajemstvím. Řekl bych, že to ale bylo i rodinné prostředí, které ze mne udělalo hledajícího. Mám bratra a sestru, ale ti do kostela nechodí.

- **Jak tedy u tebe došlo k obrácení?**

Měl jsem kamaráda, který do kostela chodil, a později se stal knězem. Díky němu jsem začal po revoluci chodit na náboženství a pak jsem měl také věřící kamarády v obnoveném skautingu. V těch nějakých sedmnácti jsem potom také šel k prvnímu přijímání. Nakonec ale tahle „pubertální“ víra neměla příliš dlouhé trvání.

- **Od roku 2020 pracuješ jako vedoucí Teoretického oddělení Fyzikálního ústavu UK na Matematicko-fyzikální fakultě UK. Tvým oborem je fyzika (viz výčet studií v boxu). Co tě na ní tak fascinuje?**

Už v dětství mě fascinovala astronomie – díky např. pořadu Okna vesmíru dokořán Jiřího Grygara a knihám. Chtěl jsem se stát astrofyzikem nebo jaderným fyzikem. Nakonec pracuji na pomezí fyziky, chemie a biologie. Co mě na tom fascinuje?

Členem čerstvě obnoveného skautingu, 1995

To je skutečně dobrá otázka. Totiž bez nějaké fascinace a uhranutí se tenhle obor nedá dělat. Člověk musí být tak trochu mimo, protože normální člověk přece nevěnuje tolik času něčemu, co v podstatě k ničemu není a z čeho ani nekouká moc peněz. Na fyzice a šířeji na přírodních vědách je fascinující, že dokáží vysvětlit, jak se věci mají. Do posledního písmene předpovědět, co se stane. Můžete předpovědět přesný čas zatmění Slunce. Ovšem jako vědec musíte nakonec dělat i spoustu všedních věcí, které už tak zábavné nejsou.

• **Po téměř dvaceti letech jsi přijal svátost biřmování. Co se s tebou dělo mezitím? Už tě přestala nově nabytá víra „zajímat“?**

Během dalších studií v Německu a Americe jsem se s lidmi věřícími moc nesetkával. Ale povědomí o Bohu jsem stále měl. Ještě než jsem skončil v Německu, seznámil jsem se se svou ženou Annou. Ona věřící byla, a to mě alespoň udržovalo takříkajíc kostelu na dohled a občas jsem měl možnost se v kostele nad sebou trochu zamyslet. V Americe jsme pak byli už spolu, a dokonce jsme několikrát byli na katolické bohoslužbě ve farnosti, která dýchala takovou tou domáckou svobodou. Když jsme se vrátili z Ameriky, začali jsme chodit k sv. Salvátorovi, začal jsem číst knihy Tomáše Halíka a připravovat se na biřmování.

• **Bydlíte dlouho na Jižním Městě?**

Anna pochází tady z Jižního Města. Nejdříve jsme jezdívali ke sv. Salvátorovi a také na Spořilov (tam nás v roce 2006 oddával P. Mareček a byla to farnost rodičů Anny). Nakonec zvítězilo to, že KCMT je opravdu, co by kamenem dohodil. Myslím, že jsem se já osobně ještě nikde ve farnosti necítil tak doma jako teď tady. A to, že mi úroveň kázání naprosto intelektuálně vyhovuje, je jen taková třešnička na dortu.

• **Teď se konečně dostávám k tomu se tě zeptat, jak to vlastně začalo, že jsi po Aleši Masnerovi převzal moderování Zastavení u Matky Terezy? Znal jsi ZMT už předtím?**

Aleš chtěl s vedením, tehdy ještě cyklu přednášek Zastavení u Matky Terezy, skončit a otec Michael oslovil tedy mě. Bral jsem to jako službu a možnost poznat zajímavé lidi. Když jsme přešli na formu rozhovorů a zapojili se do toho další skvělí lidé v pozadí, stal se z toho koníček.

Během doktorských studií, Berlín, 1999

• **Jak dlouho se tomu věnuješ a kolik jsi do této doby těchto zastavení moderoval?**

Začal jsem, tuším, na konci roku 2018 a s příchodem pandemie z toho skoro z nutnosti vznikly rozhovory. Nebylo možné plnit v době covidových restrikcí sál lidmi a dnešní technologie umožňují v podstatě vysílat do světa. První rozhovor jsem vedl s Jiřím Zajícem a Mikulášem Minářem. To bylo naprosto bez zkušeností – netušil jsem například, jak rychle moderátorovi přitom plyne čas. Takže místo jedné smluvené hodiny jsme mluvili dvě. Já to dnes žertem omlouvám tak, že to bylo hodinu na hosta. Do dnešního dne jsme uskutečnili 18 rozhovorů, z nichž 16 jsem vedl já. Všechny jsou stále k dispozici na Youtube.

• **Jak přijdeš na to, koho do pořadu pozvat? Kolik lidí máš „do zásoby“?**

Na přípravě se teď podílí celá skupina lidí. Manželé Tomáš a Tereza Zavadilovi oslovují potenciální hosty, na kterých se většinou dohodneme v širším okruhu lidí včetně obou kněží. Další lidé se starají o techniku, natáčení a streamování na Youtube, o propagaci atd.

Se „zásobou“ hostů je to různé. Někdy máme pár hostů dopředu do zásoby, někdy zase napínáme Vlastu Hamalovou, která pořad propaguje

Se svojí budoucí ženou Annou v Berkeley, 2004

veřejnosti, do poslední chvíle, protože nám potenciální hosté odpadávají nebo se nám neozývají. Přece jen nejsme žádná slavná televizní stanice.

- **Zajímá mě, jak konkrétně se připravuješ na rozhovor s hostem. Kolik ti to zabere času? Jsou to hosté z různých profesí a oborů, obdivuji tě, jaký záběr dokážeš obsáhnout.**

Díky Zavadilovým mám základní kostru otázek už vymyšlenou a také dostávám základní informace a zdroje o každém hostovi. Na tyhle informace se můžu dobře spolehnout. K těmto otázkám si připravím nějaké vlastní, těch je pak ale výrazná menšina. Hrozně rád čtu, takže mám asi už ledacos načteno, navíc poslouchám podcasty BBC na různá témata, takže z toho občas vytáhnou něco zajímavého. Přípravu si většinou rozkládám na několik cest z práce a do práce a pak nějaký čas doma u počítače.

- **Stalo se ti někdy, že by tě něco vyvedlo z míry? A případně jak jsi na to reagoval?**

Když jsme měli Zastavení s Jiřím Kylarem o sexuálním zneužívání v církvi, přišlo mi v jednu chvíli během jeho velmi bezprostředního vyprávění, že ty všechny „chytré“ otázky, která mám připraveny, jsou v porovnání se závažností toho vyprávění jaksi povrchní.

Měl jsem pocit, že jediné, co můžu udělat, je z toho pocitu se vyznat. Nakonec jsme přece jen všechny ty otázky prošli, dopadlo to dobře a bylo z toho opravdu pěkné setkání.

- **Dostávají tví hosté otázky předem? Scházíš se s nimi někdy předtím nebo až pár minut před začátkem?**

Ze začátku jsem měl tendenci hostům posílat otázky dopředu. Ale to se ukázalo zbytečné a hosté to ani nechtějí. S většinou hostů se vidím až pár minut před začátkem. Když se s někým zapovídám příliš dlouho před přenosem, občas se mi stane, že si pak nejsem jist, jestli jsem se na nějakou konkrétní otázku ptal před, nebo během přenosu.

- **Na jaká zastavení nejraději vzpomínáš? Chtěl by ses s některým hostem sejít ještě někdy, třeba jen vy dva?**

Určitě jsem si moc užil Zastavení s mým hrdinou z dětství Jiřím Grygarem. Pak bych řekl, že Zastavení s Jiřím Kylarem byl asi největší emocionální zážitek. Ještě za časů přednášek jsme tu měli Martina Jaroše, komentátora dění ze vzdáleného Kataru. Od studií na vysoké jsme se prakticky neviděli. S ním bych se rád sešel.

Šťastně oddání P. Marečkem, 2006

- **Prekvapila tě něčím naše farnost? Co se ti tady líbí a co bys chtěl jako člen pastorační rady třeba změnit?**

Prekvapilo mě nakonec, jak moc se mi tu líbí. Jak jsem se začal víc angažovat, pochopil jsem teprve šíři aktivit, které se v KCMT dějí. Jako člen pastorační rady bych chtěl, aby se dál pokračovalo v aktivitách typu ZMT a abychom byli stále otevření pro zvědavce z okolí.

• Co patří nebo patřilo mezi tvé další koníčky?

Vedle mé práce je to čtení a sport. Jako malý jsem hodně intenzivně a závodně hrával stolní tenis. Pak jsem běhal dlouhé tratě, nakonec i maratony, lezl po skalách, ale dneska je mojí sportovní vášní rugby. Hraji za veteránský klub Old Boys Praha.

• Jaký je tvůj oblíbený světec, patron nebo i osobnost ze současnosti, kteří tě inspiroují?

Myslím, že Ježíš byl dost revolucionář, a já mám pro revolucionáře slabost. Biřmovacího patrona mám sv. Pavla, který mě vždycky fascinoval. Pak mám takový zvláštní vztah k Abrahámovi, protože pro mě představuje model víry, důvěry v Hospodina. Z osobností dneška je to pěkná řádka, ale obzvlášť

S Jiřím Grygarem, ZMT, 2020

rád mám ty, kteří se nakonec namočili v politice, protože museli: Martin Luther King, Nelson Mandela, Gándhí, Václav Havel a podobní.

• Máš nějaký oblíbený verš nebo citát?

„Není svobody bez otroctví.“ A mám pro něj hned několik výkladů. Od Ivana M. Jirouse si opakuji:

Proč mu říkáš vole, ontologické pole? Tolik jsi zblblnul z láhve, že se bojíš říct Jahve?

Děkuji ti za rozhovor,
Katka

*Nezkrácenou verzi
najdete na webu KCMT.*

Výroční Strouhalovská
přednáška na MFF UK, 2014

Doc. Mgr. Tomáš Mančal, Ph.D.

- narodil se v 1974 ve Vlašimi, vyrůstal v Kondraci
- 1992–1997 studium na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy, obor Teoretická fyzika
- 1998–2002 doktorská studia v oboru Teoretická chemická fyzika na Humboldtově univerzitě v Berlíně
- 2002–2006 pobyt na University of California v Berkeley a na Lawrence Berkley National Laboratory jako vědecký pracovník
- od roku 2007 na Matematicko-fyzikální fakultě jako vědecký a pedagogický pracovník
- od roku 2020 docent na Matematicko-fyzikální fakultě v oboru Teoretická fyzika a vedoucí Teoretického oddělení Fyzikálního ústavu UK
- autor zhruba 70 článků v oboru teoretická fyzika, spoluautor jedné monografie a několika sborníků, v roce 2014 prestižní Neuron Impuls od nadačního fondu Neuron v oboru fyzika
- od roku 2006 ženatý, manželka Anna, dvě děti

Jaká byla Noc kostelů?

Noc kostelů u sv. Františka

(Nejen) chodovští sousedé přišli leckdy poprvé na návštěvu.

„A nebyli jsme tu už někdy?“ ptá se své manželky nejistě pán, který o Noci kostelů vchází do kostela sv. Františka. Její odpověď už přes povyk dalších návštěvníků neslyším, ale po chvíli se v dobré náladě oba vracejí z výstupu na věž, kde je doprovází můj manžel Tomáš. A jejich asi osmiletý syn si chválí:

„Nejvíc se mi líbily ty žebříky a zvony, bylo to fakt super!“ Chvilí si ještě povídáme mezi dveřmi – jejich příběh se během Noci kostelů opakuje u více hostů: Žijeme tu na Chodově celý život, ale do kostela jsme nikdy neměli důvod zajít. „Máte to tu krásné,“ loučí se a na cestu dostávají jahodovou bublaninu.

Když v tom se s kartičkou pro sběr razítek z jednotlivých kostelů přitíhají paní středního věku. „Už jsem byla v Karlíně, na Hájích v komunitním centru a teď bych ráda sem na koncert,“ oznamuje spěšně. Na chvíli zaváhám, tady přece žádný koncert být nemá – nezapomněli jsme na něco?! Pak ale vychází najevo, že hledá evangelický kostel Jana Milíče z Kroměříže u Chodovské tvrze, kam ji vzápětí směřuji. I tato navigační mýlka se během večera víckrát opakuje.

„Jé, to jsou zpěvy z Taizé! To jsme vždycky zpívali,“ rozzářá se mladá dívka na svého chlapce, když procházejí mezi lavicemi a všimnou si zpěvníků. Z kůru mezitím vyhrává na kytaru „taizovky“ Michael, až je to slyšet daleko na ulici, a zpěvem ho doprovází šikovná Zuzka. Návštěvnice lituje jen toho, že noty nejsou na prodej, odkazují ji proto na web, kde se dají texty i s doprovodem pohodlně sehnat.

Lidé, kterých během večera dorazí přes 50, se zajímají, v jaké tónině jsou ulité zvony, obdivují obraz nad oltářem, jehož autora prý osobně znali, nebo krucifix, který na ně v padající tmě dělá dojem, jako by Kristus vystupoval ze dřeva. Zájem vzbuzuje netradiční křížová cesta i obraz Chodovské Madony vedle zpovědnice. Témat k hovoru se zdá nekonečně mnoho a provoz u vstupu je místy takový, že si ani nestihneme vše říct.

Všechna setkání ale nejsou o umění a liturgii a nejsou ani trochu veselá – a přesto patří k těm nejsilnějším. V průběhu večera totiž přicházejí také dvě starší dámy, starousedlice a pamětnice starého Chodova, tvořeného původně statky, venkovskými staveními, poli a loukami. Obě ke Františku chodívaly a později zažily divokou výstavbu sídliště, od jejíhož začátku loni uplynulo 50 let a kterou věrně zachycuje Chytilové film Panelstory. „Vracela jsem se tehdy s kočárkem domů a neměla jsem kudy jít – místo

ulice byl kráter, vše srovnané se zemí," vzpomíná jedna, hlas má zlomený a oči se jí lesknou. „Hodně lidí to špatně neslo. Jeden pán sem jezdíval krmit holuby, jiný se dokonce zabil," pokračuje ve vyprávění. Hořkost v sobě ale nemají a říkají, že zase rády přijdou. A to bychom měli opravdu radost – dozvědět se postupně víc. Doznívá to v nás, když se večer vracíme domů, do paneláku – my, chodovská náplava...

**Tereza Zavadilová
s manželem Tomášem**

Reportáž z Noci kostelů v KCMT

Po covidové pauze, kdy bylo nemožné zvát velké množství návštěvníků do KCMT, přišel v letošním roce čas na Noc kostelů s plně otevřenými dveřmi.

Cílem této celostátní akce je přivítat v kostelech ty, kteří normálně do takových míst nechodí, i když jsou třeba jejich sousedy. Naším přáním bylo ale také ukázat, že má smysl se do KCMT někdy vrátit, že „nekoušeme“ a že opakovaná návštěva může být obohacující.

Druhým cílem této akce je setkání se s ostatními farníky jindy než při bohoslužbách. Přiložení ruky ke společnému dílu může přinést radost a jiné seznámení než podání ruky při pozdravení pokoje při mši. Je skvělé, že mnoho těch, kteří pomáhají vždy, dorazilo i tentokrát. A je ještě skvělejší, že přišli i ti, kteří se odhodlali nově. Velmi doufáme, že příště budou

řady dobrovolníků rozšířeny zase o pár nových jmen. Velké poděkování patří všem, kteří přiložili ruku k dílu nebo provázeli celou akci modlitbou!

Naši snahou bylo pozvat do KCMT všechny věkové kategorie. Pro nejmenší návštěvníky byl připraven hudebně taneční program v podání umělecké školy Malý muzikant. Děti pak mohly strávit odpolední čas při kreativním tvoření a nakonec je čekala pohádka O pejskovi a kočičce v podání Sváťova dividla z Litoměřic.

Pro malé i velké návštěvníky byl zlatým hřebem programu koncert Harfíček z Říčan, při kterém se na podiu sešlo jedenáct harf v rukách líbezných hráček. Dalším oblíbeným bodem programu byl výstup na věž KCMT. Mnozí návštěvníci si uvědomovali tuto jedinečnou příležitost, a tak čekali i hodinu, než na ně přišla řada. Čekání si mohli ukrátit třeba luštěním kvíz o J. A. Komenském, který byl rozmístěn kolem KCMT, nebo modlitbou a ztišením v kapli. Mnoho návštěvníků také přišlo cíleně na oblíbenou komentovanou prohlídku KCMT. Milá atmosféra se nesla i při posezení návštěvníků s naším kaplanem Františkem nad sklenkou dobrého vína.

Požehnání Jižnímu Městu, kterým byl program letošní Noci kostelů v KCMT zakončen, bylo darem nejen pro návštěvníky, ale i důležitým poděkováním pro organizátory. Jsme moc vděční, že s pomocí Ducha svatého a všech přítomných proběhla letošní Noc kostelů v KCMT zdárně a snad byly naplněny i její cíle.

Hana a Jan Peroutkovi

Je libo „nábožko“? A proč vlastně?

I v následujícím školním roce budou u nás ve farnosti probíhat hodiny náboženství pro děti od předškolního věku až do 15 let. Kromě toho se schází i starší mládež v kostele sv. Františka a v ZŠ K Milíčovu funguje kroužek náboženství pro 1.–5. třídu.

Jednotlivé skupinky dětí se scházejí odpoledne v úterky a středy v KCMT. Jsou rozdělené podle věku dětí a jejich zkušeností v křesťanském prostředí. Jednou ze skupinek je i společenství prvokomunikantů, dětí (a ve vyhrazené dny nezbytně i jejich rodičů), které se připravují na přijetí prvního svatého přijímání a s tím i dalších spojených radostí.

Tyto aktivity nabízíme zdarma a jde o pomoc vám, rodičům, ve vedení vašich dětí k živému vztahu s Bohem a s dalšími lidmi z našeho společenství. Pro děti je to možnost potkat „věci víry“ i v jiném prostředí než jen v rodině, ověřit si, že žít s Bohem je „normální“ i jinde, mluvit o tom se svými vrstevníky a svým způsobem si propojit své zkušenosti, potkat se s přáteli a získávat nové, těšit se i do toho, co jim do teď bylo třeba vzdálené...

Příští rok se bude dětem věnovat 10 katechetek a oba naši kněží. Medailonky některých z nich jste již mohli zahlédnout v minulých číslech Fchodovin a věříme, že budou pokračovat.

Snažíme se dělat hodiny pro děti zajímavé a pestré, umíme i „nábožko online“, jak se v minulých letech ukázalo. Jde o naši službu pro farnost a není honorována.

Mimochodem, pokud by vás tato práce s dětmi zajímala, uvítáme kolegy. Třeba o muže v těchto pozicích máme stále nouzi. Jako katecheté máme příležitost i k dalšímu vzdělávání a formaci a naše farní vedení nás podporuje i opečovává.

Kromě pravidelných setkání ale pro děti a rodiny nabízíme i další možnosti setkání, občerstvení se na duchu i na těle, propojení s ostatními rodinami a společenstvími, získání nových zkušeností a zážitků, zakotvení a upevnění se ve víře... Jsou to například bohoslužby s požehnáním do nového školního roku a pak také na prázdniny, 4x do roka zpovědní den speciálně pro děti a jejich rodiny, víkendovou obnovu pro maminky (ale také jednu pro chlapy), tzv. Sobotu pro děti a rodiče... Potkat se ale můžeme i s celou farností, třeba na pouti u sv. Františka, na Jihoměstském posvícení, poutích farnosti, Masopustu... Maminky na mateřské se i s malíčkými scházejí ve středu dopoledne v sále na faře a máme ve farnosti i pár skupinek Modliteb matek... To jen pro malou představu, kde můžete jako rodiny čerpat, růst a získávat oporu.

Přihlašování k výuce náboženství na školní rok 2022/23

Přihlásit se máte možnost již od poloviny června. Má to své důvody:

- Některé skupinky se rychle plní a kapacita prostor i katechetů je omezená.
- Díky včasnému přihlášení se můžeme lépe a včas připravit.
- Známe poptávku a můžeme pružněji plánovat do budoucna.
- Znáte dopředu některé termíny a můžete si je včas zahrnout do vašich plánů.
- A především znáte rozvrh skupinek a můžete na začátku školního roku lépe plánovat zájmové aktivity spolu s vašimi dětmi a volit priority.

Přihlašování jsme v posledních letech vypilovali, a díky tomu máte jednoduchou, pohodlnou a rychlou možnost přihlášení přes webový formulář. Ten najdete na stránkách farnosti. Je tam i kontakt pro případné dotazy.

V případě nutnosti jsou k dispozici i papírové přihlášky v našich kostelích.

A jaký byl ten letošní školní / katechetický rok u nás ve farnosti? Jak nábožko vnímají některé děti a někteří rodiče?

Ptali jsme se dětí, co by samy řekly druhým dětem o nábožku, kdyby je chtěly pozvat:

Pozvala bych je na všechno, co jsme tady prožili!
Děti se začaly předhánět ve vzpomínání, co všechno to bylo (prodávám, jak jsem nakoupila, i foneticky):

...Hry, povídání, kvízy, svíčky, kadidlo, tvoření, kreslení, časopis Duha, rozsvícení kostela, prohlídka kaple jinak, koleda, promítání, postavičky, hádanky, vtipy, křížová cesta venku, piknik, bublifuk...
Řekl bych jim, že nábožko je zábava a překvapení a taky ty... nové... jak se tomu říká... (*malá nápo- věda kamarádů*)... jooo vědomosti!

Souhlasíte s tím?

V čem je to zábava?

... že jsme vyráběli, třeba ty andělský křídla... hodně příběhů, žes nám je ty četla... to ukazování v kapli, že jsme si mohli zblízka prohlédnout všechno, co jsme chtěli... stříhání myšlenek... zvony a zvonky v kapli... časopisy... že jsme byli i venku a kolem kostela...

A co vás nejvíc

na nábožku překvapilo?

... že nepotřebujeme penál... jooo, ale potřebujeme bačkory... a že jsou bačkory i tady v klubovně... že máme les v klubovně... že je tady hodně židlí... že jsme dostali ty malované kamínky a mohli jsme si je nechat nebo dát někomu dalšímu... že jsme teď docela parta... ne parta, banda říká (*smích*)... a to jsme se skoro vůbec na začátku neznali... mě vždycky překvapilo vyrábění... že jsme sami mohli obarvit kostel na červeno...

No a co ty vědomosti?

Taky jste se něco naučili?

... ano, hodně nového o Pánu Ježíšovi... o Poslední večeři... že je pana Maria úplně bez chyby... jooo a Pán Ježíš taky a i tak ho zabili... ale byl vzkříše- nej... že se dá modlit křížová cesta i venku... na každé hodině bylo něco nového...

A je něco, co vám

na nábožku chybělo?

(*dlouho ticho*)... mně chyběli kamarádi, když nepřišli... kříž v klubovně... no není tady, ale mně tady vlastně nechýbí...

A jak se scházení líbilo

prvokomunikantům?

(*Opět přepsáno doslovně i pravopisně, abyste si taky užili, jak jsou ta naše robátka nápaditá, hravá, vtipná a upřímná, a abyste si uměli představit, jak moc se s nimi bavíme.*)

MĚ SE LÍBILO: ŽE SME ZPÍVALI, BERÁNKOVA VEČEŘE, VELIKONOČNÍ VEČEŘE, AKCE.

1. Líbilo se mi, jak Se přijímal Pán ježíš
2. jsem moooooooooooooooooooc vděčná že jsem mohla přijmout pána ježíše
3. a líbilo semí na nábožku že jsme si to užili na nábožku s Luckou a Vlastou

LÍBYLO SE MI JAK JSME NESLI SVÍČKU (OBRÁZEK). TAKY SE MI LÍBYLO PŘEZDÍVAT VLASTĚ FARAON (obrázek). Pak SE MI líbilo se bavit se o kříži (obrázek kříže i s Kristem). Ještě se MI líbilo to že jsem si hodně...(obrázek dvou postavíček). Ještě se mi líbilo že byla sranda. (srdíčko)

LÍBILO SEMI KDYŽ JSME SE CHYSTALI NA PRVNÍ SVATÝ PŘÍJÍMÁNÍ.

1. Líbilo se mi že jsem mohla přijímat Pána Ježíše.
2. líbilo se mi že jsme se seznámili a jsme se skamarádili se druhíma
3. Nejvíc úúúplně nejvíc se mi líbilo svaté přijímání

ŠLA JSEM KE SVATÉMU PŘÍJÍMÁNÍ. UDĚLALI JSME DOMA OSLAVU.

Moc se mi líbilo že jsem šla k přijímání že jsme zpívali písničky a viděli se s rodinou. Ráda chodím k přijímání.

1. Líbilo se/mi že jsme luštily křížovku
2. a že jsme mluvily o pánu Ježíši
3. líbilo se/mi že jsme byli společně s Luckou

LÍBILO SE MI ŽE BYLA SUPER SPOLEČNOST. A ŽE VŠEM MOHL PŘIJMOUT TĚLO KRISTOVO.

ŽE JSEM MOHL PŘIJMOUT TĚLO KRISTOVO. POZNAL JSEM DUCHAA SVATÉHO.

MĚ SE LÍBILO: ŽE JSME SPÍVALI Z MICHAIELEM, JAK JSME SPÁLILI HŘÍCHY, BERÁNKOVA VEČEŘE, SV.PŘÍJÍMÁNÍ, MODLITBI, HLEDÁNÍ V BIBLIIE.

MĚSELÍBYLO TO JAK JSME SE KOUKALI NA POHA TKI...!!??'...?!(obrázek kříže)...!!(kříž)...AHOJ...!(ryba) (ryba)
VLASTA ŽE SI NATAHUJE BUDÍKA NA MOBILE A NECHC SE JÍ VYBÝT.

A pár vět od rodičů:

...můžeme napsat jen samou chválu... obsah nám přijde výborný, a hlavně děti k Vám chodí rády a jsou spokojené... za nás bychom neměnili nic a chceme moc poděkovat... myslím, že si děti tvoří krásnou základnu pro společenství...

... rok plný zajímavého poznávání a obohacování...

... za naše holky můžeme říct, že se holkám na náboženství s Vámi moc líbilo. Říkaly, že to bylo zábavný, že to nebyla nuda :-)) a dělali jste věci, co neznaly. Sama jsem na holkách viděla, že chodily z náboženství povzbuzené, a o některých věcech jsme si pak i doma povídali. Za nás tedy hodnotíme velmi pozitivně...

A teď opravdu všichni víte, že náboženství není ale vůbec žádná nuda.

Lucka

Výuka náboženství 2022/23

Důležité dny / rezervujte je pro své děti a pro sebe

• **Začátek katechetického roku – 21. 9. 2022**

při mši sv. v 18:00 v KCMT.
(Tentýž den poprázdňinová příležitost ke svátosti smíření pro děti od 17:00)

• **Zakončení katechetického roku – 14. 6. 2023**

při mši sv. v 18:00 v KCMT.
(Tentýž den předprázdninová příležitost ke svátosti smíření pro děti od 17:00)

• **Zpovědní dny pro děti a jejich rodiny:**

- 21. 09. 2022 KCMT
- 14. 12. 2022 KCMT

– 22. 03. 2023 KCMT

– 14. 06. 2023 KCMT

• **Farní den „Pouť u sv. Františka“ – 8. 10. 2022**

• **Víkendová obnova pro maminky na Sv. Hoře u Příbrami 14.–16. 10. 2022**

• Sobotu pro děti a rodiče bude upřesněno

• **Jihoměstské posvícení 28. 5. 2023** (16 let posvěcení KCMT)

• **Pouť farnosti na Sv. Horu u Příbrami** (pěšky, na kole, jakkoli) – **22. 4. 2023**

• **1. sv. přijímání 14. 5. 2023**

- Společné programy pro prvokomunikanty a jejich rodiče – termíny budou upřesněny v září

Dotazy k výuce náboženství vyřizuje:
Lucie Chlupová, tel.: 603 114 763

Výuka náboženství je službou katechetů pro naši farnost – není honorována.

Pokud máte zájem přispět na katechetické materiály nebo programy finanční částkou, učíte tak,

prosím, na účet farnosti a do poznámky uveďte „KATECHEZE“. Pokud chcete uplatnit odpočet daru od základu daně, uveďte prosím také svoje jméno, příjmení a adresu.

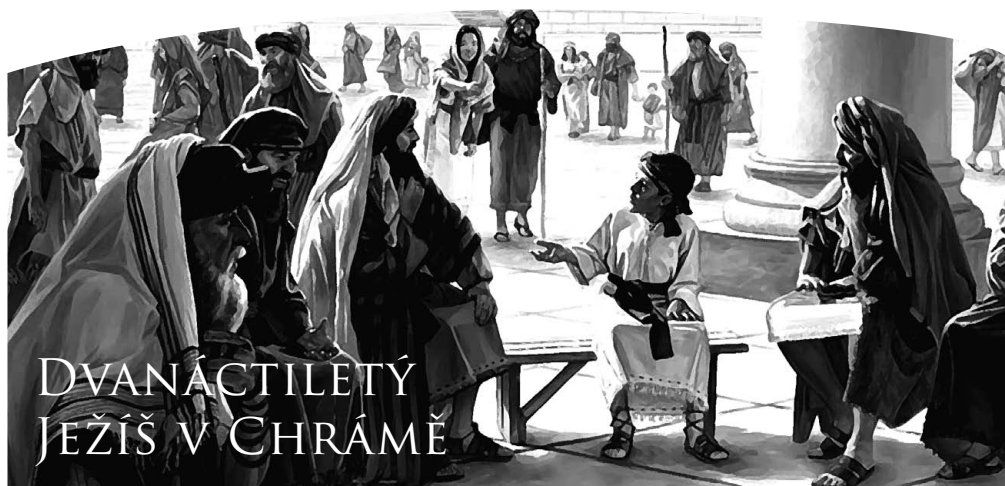
Číslo účtu:
19-9362170227/0100,
Komerční banka, VS 1199

Lucie Chlupová

Den	Čas	Skupina / charakteristika	Věk	Třída	Katecheta
út	16:00 – 17:00	předškoláci (rodiče vítání)	0–6 let	–	Markéta Hudcová, Markéta Ovečková
út	16:00 – 17:00	mladší děti před 1. sv.př. (bez přípravy na 1. sv.přijímání)	6–8 let	1. – 2.	Martina Hlaváčová
út	16:00 – 17:00	příprava na 1. sv.přijímání (prvokomunikanti) (je nutná předchozí účast na náboženství alespoň 1 rok a absolvování 1.třídy)	7–10 let	2. – 4.	Vlasta Hamalová, P. Michael Špillar
út	16:00 – 17:00	mladší děti po 1. sv.př.	7–9 let	3. – 4.	Tatiana Bašistová, Renata Semufová
út	16:00 – 17:00	starší děti po 1. sv.př.	9–11 let	4. – 5.	P. Jiří Zeman
út	18:45	TEENS CHALLENGE společenství mladší mládeže na faře	15–18 let	–	P. Jiří Zeman
st	15:30 – 16:15	předškoláci (rodiče vítání)	0–6 let	–	Marie Šmrhová
st	16:30 – 17:15	předškoláci (rodiče vítání)	0–6 let	–	Marie Šmrhová
st	16:00 – 17:00	mladší děti před 1. sv.př. (bez přípravy na 1. sv.přijímání)	6–8 let	1. – 2.	Lucie Chlupová
st	16:00 – 17:00	starší děti před 1. sv.př. (bez přípravy na 1. sv.přijímání)	9–11 let	3. – 5.	Stanislava Fuchsová
st	16:00 – 17:00	2. st. nebo nižší gymnázium	11–15 let	6. – 9.	P. Jiří Zeman

Výuka probíhá v klubovnách v Komunitním centru Matky Terezy, výjimku tvoří společenství mladší mládeže a kroužek náboženství.

PROSÍME O VČASNÉ PŘIHLÁŠENÍ, NEJPOZDĚJI DO 11. 9. PŘEDNOSTNĚ NA WWW.KCMT.CZ

DVANÁCTILETÝ JEŽÍŠ V CHRÁMĚ

Farizeové stáli v hloučku poblíž chrámové brány. Byli trochu rozmrzení, tak rádi by se s někým podělili o své znalosti Hospodinových zákonů a předpisů, ale zdálo se, že lidé proudící okolo nich mají větší zájem o obchodní záležitosti či o poslední společenské drby než o slovo Hospodinovo.

A přece, že by tamhleten mladík? Už delší dobu je pozoruje a jako by hledal odvahu se k nim přiblížit. Sice je to trochu pod jejich důstojnost bavit se s dětmi, ale třeba to příláká někoho, před kým se budou moci blýsknout.

„Jen se neboj, mládenče, přístup blíž,“ zval ho laskavým hlasem Abiezer.

„Vidíme ti na očích, že by ses rád na něco zeptal,“ pobídl ho Kaifáš. „Tady nikoho povolanejšího nenajdeš.“

Farizeové vypadali důstojně, někdo by možná řekl, že až svatě, byli dobře oblečení, měli dlouhé pejzy a modlitební střapce na šatech. Ježíš tedy přišel blíž. Snad mu odpovídná na otázky, které se mu neodbytně honí hlavou od chvíle, kdy s rodiči před několika dny poprvé vstoupil do Jeruzaléma.

„Buď pochválen Hospodin, Bůh Izraele. Ať na vás spočine jeho milosrdenství, ctihodní učitelé,“ pozdravil Ježíš s lehkou úklonou farizeje. Ti se zarazili. Proč by na nich mělo spočinout právě Hospodinovo milosrdenství? Proč ne Hospodinova sláva nebo čest? Vždyť oni přece milosrdenství vzhledem ke svému příkladně ctnostnému životu nepotřebují. Ale konec konců, je to ještě chlapec, musíme být shovívaví. Kolik mu může být? Čtrnáct? Patnáct?

„Až navěky,“ odpověděl na Ježíšův pozdrav Joza-char. „Tak směle do toho.“

Ježíš se postupně podíval na všechny čtyři muže a pak se jistým hlasem zeptal: „Jak poznáme Mesiáše, až přijde?“

Farizeové byli přímostí otázky zaskočeni. První se ujal slova Abiezer: „Ano, ano, správná otázka, také o ní hodně přemýšlíme. Ale není snadné to vysvětlit tak nějak jednoduše, aby to pochopil i takový kluk, jako jsi ty, neznalý svatých písem.“

„Já už spoustu věcí vím,“ skočil mu do řeči Ježíš. „Podle Micheášova proroctví se Mesiáš narodí v Betlémě: *„A ty, Betléme Efratský, maličký jsi mezi judskými městy, z tebe mi vyjde ten, který bude vládcem v Izraeli.“* Tak nějak se to tam píše. Já jsem se také narodil v Betlémě...“

Ale než stačili farizeové zareagovat, Ježíš pokračoval: „Lidé očekávají, že Mesiáš bude velký a mocný vládce, ale Izajáš říká: *„Nebude křičet, nebude hluchet, nedá se slyšet na ulici. Nalomenou třtinu nedolomí, doutnající knot neuhasí.“* A taky: *„Tehdy se otevrou oči slepých, odemknou se uši hluchých. Tu poskočí chromý jak jelen a zaplesá jazyk němého.“*“

„Ty ses narodil v Betlémě?“, Podivil se Kaifáš. Chtěl odvést pozornost jinam, než si rozmyslí, jak na Ježíšova slova reagovat. „Ale mluvíš galilejským nářečím.“

„Teď bydlíme v Nazaretě,“ vysvětloval Ježíš. „Naši museli do Betléma kvůli tomu sčítání lidu před dvánácti lety. Maminka byla se mnou těhotná a už se nestačili vrátit do Nazareta. Taky jsme pak byli několik let v Egyptě, ale to si už moc nepamatuju.“

Farizeové se zarazili. Takže dvanáct? A takové znalosti a jistota ve vyjadřování?

„Rád bych upřesnil,“ navázal na Ježíšovu řeč Abiezer, aby přerušil nepříjemné ticho, „že v proroctví se neříká, že Mesiáš se přímo narodí v Betlémě, jen to, že odtud přijde. To jen tak pro přesnost, ta je při interpretaci okolností příchodu Mesiáše obzvlášť důležitá. Aby si to každý nevykládal, jak se mu zachce.“

„Mně o Hospodinu hodně vyprávěl tatínek – o stvoření světa, o našich praotcích, soudcích, králích, hlavně o králi Davidovi. A maminka mě učila zpívat žalmy a modlit se k Hospodinu.“

„To je hezké,“ přerušil ho Jozachar, „ale pochopit vše, co se týká příchodu Mesiáše, na to přece jen potřebuješ nějaké školy.“

„Já jsem do školy chodil k našemu rabínovi,“ nedal se Ježíš. „On mě učil znát proroky. Víím, že Mesiáš bude z Davidova rodu, třeba jak říká prorok Jeremiáš: *‘Vzbudím Davidovi zákonitý výhonek, který bude uskutečňovat právo a spravedlnost na zemi.’* Také proroci Izajáš a Ezechiel o tom mluví. Jenže rod Davidův, to je spousta lidí, třeba já jsem také z rodu Davidova.“

„To je zajímavé. A kde vlastně leží ten Nazaret? A kdo je tam teď rabínem?“, otázal se Kaifáš Ježíše, ale taky trochu klobouk.

„Je to malá nevýznamná vesnice v Galilei, kousek od hory Tábor,“ přispěchal mu na pomoc Abiezer.

„Rabínem je tam starý Salamiel z Beer-šeby. Taký určitý čas působil tady při chrámu, než se nějak nepohodl s veleknězem,“ přidal se se svými znalostmi Jozachar.

„Salamiel je moc moudrý. A taky trpělivý a laskavý. Ale jak poznat Mesiáše, to ani on s určitostí nevěděl,“ vrátil se ke své původní otázce Ježíš.

Abiezer ucítil příležitost: „Kdybys měl možnost studovat proroky tak jako my, určitě bys tam našel spoustu indicií a při dostatečné zkušenosti bys je časem dokázal i sám pospojovat. Tak třeba prorok Jeremiáš. Úryvek, který jsi před chvílí citoval, pokračuje: *‘To je jméno, kterým ho budou nazývat: Hospodin je naše spravedlnost.’* Také citát z proroka Micheáše pokračuje: *‘Jeho moc se rozšíří až do končin země.’* Prorok Izajáš mimo jiné říká: *‘Na jehož rameni spočine vláda.’* A o kousek dále: *‘David, můj služebník, bude navěky jejich vládařem.’* Takže k atributům Mesiášova příchodu určitě patří moc, vláda, spravedlnost.“

„Z Izraele udělá Hospodin mocný národ, který bude vládnout ostatním.“ Také Jozachar cítil potřebu přidat něco ze svých vědomostí. „Jen namátkou několik citátů z Izajáše. *‘Shromáždím je ze všech stran a přivedu je do jejich vlasti. Udělám z nich jeden národ na zemi, na izraelských horách.’* *‘On přivede v údiv mnohé národy, králové před ním zavrou svá ústa.’* *‘Tak poznají národy, že já jsem Hospodin.’* *‘Každé koleno se mi bude klanět.’*“

„Těch přívlastků, kterými ho nazývají proroci, je spousta: *‘Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje,’*“ doplnil kolegy Kaifáš. Farizeové byli ve svém živlu.

Ježíš je ale přerušil: „To zní krásně – Boží království na zemi. Ale kde je láska, milosrdenství?“ Ježíš se odmlčel. „Já myslím, že Mesiášův příchod bude spíš radostný než triumfální. Vždyť Izajáš říká: *‘Jak je krásné vidět na horách nohy posla, který přináší radostnou zprávu, který zvěstuje pokoj, oznamuje spásu.’* A jinde pak: *‘Zaraduje se vyprahlá step, jak lilie zajásá a vykvete poušť.’* Boží království musí být přece spíše v našich srdcích než ve státních strukturách. K čemu jsou psané zákony, když je nebudeme mít ve svém nitru? Jak říká Jeremiáš: *‘Vložím svůj zákon do jejich nitra, napíšu jim ho do srdce, budu jim Bohem a oni budou mým lidem!’*“

„Podívej se, mládence,“ přerušil ho zamračeně Abiezer. „Nezáleží na tom, co si myslíš ty. Písmo je potřeba interpretovat v kontextu všech svatých knih, zohlednit dobu jejich vzniku, oprostít se od pokušení zevšeobecňovat parciální pasáže a hledat souvislosti tam, kde nejsou. Musíš pochopit dobové historické konotace a na základě těchto znalostí z textů extrahovat nadčasové poselství pro dnešní dobu. Na to tvoje vědomosti – i když uznávám, že na tvůj věk jsou obdivuhodné – ani zkušenosti zatím nestačí.“

Kaifáš na Abiezera pochvalně kývnul, sám by to výstižněji neřekl. Teď už snad Ježíš...

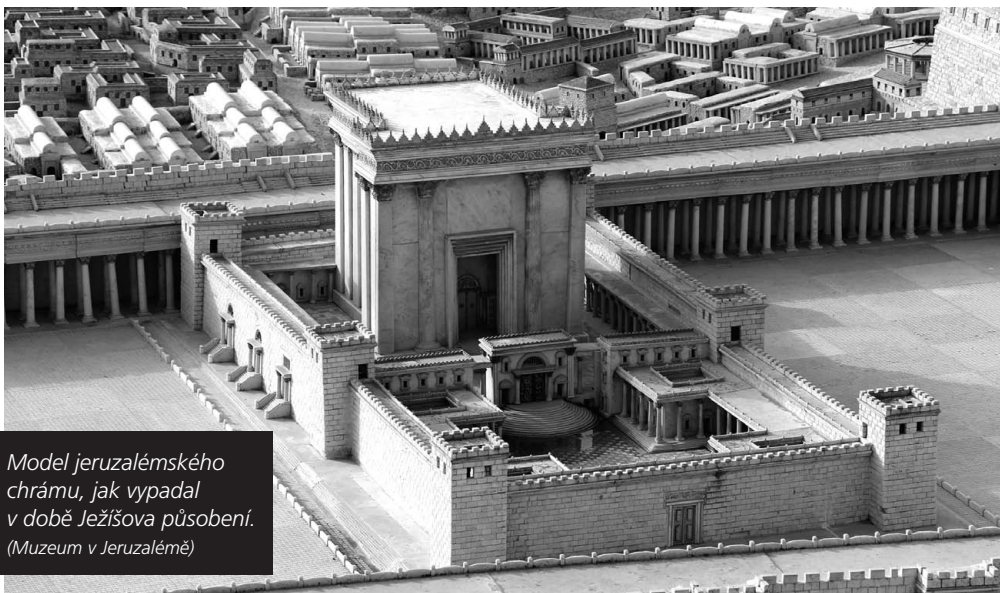
„Ano, já vím, vážení učitelé,“ reagoval Ježíš, „že se musím ještě mnoho učit. Na studium ale nemám peníze ani čas, musím pomáhat otci v práci.“

„A čímpak je tvůj otec?“ zeptal se Jozachar.

„Tesařem, to je moc krásná práce.“

„Ale s teologií moc společného nemá,“ trochu povýšeně se usmál Abiezer.

„To bych neřekl,“ oponoval Ježíš. „Když otesávám kmen stromu a pomalu se z něj stává trám, představuji si, že my jsme taky taková, s odpuštěním, dřeva a Hospodin si nás pomalu přitěsává do

*Model jeruzalémského chrámu, jak vypadal v době Ježíšova působení.
(Muzeum v Jeruzalémě)*

podoby, kterou z nás chce mít. Podle toho, na co se hodíme, co s námi zamýšlí. Jen se mu musíme podvolit. Každé dřevo je jiné, některé se hodí na trámy, jiné na stoly a z některého se dají vyřezat krásné svícny.”

Farizeové se na sebe podívali se shovívavým úsměvem.

Ježíš ale pokračoval: „Minulý týden jsem dělal kolébku pro jedny naše sousedy, čekají páté dítě. To je přece krásné. Vždyť my jsme taky Boží děti, které Hospodin miluje a o které se stará. Někdy něžně jako maminka, někdy musí být přísný, jako tatínek.” Na tvářích farizeů však neviděl souhlas se svými úvahami. „Řekl jsem to nějak špatně? Vy se snad necítíte být Božími dětmi? To já ano, já se cítím být Božím synem.”

To už bylo na farizeje moc.

„Tak pozor, mladý muži, tohle už zavání rouháním,” zvýšeným hlasem reagoval Kaifáš. „O Hospodinu nelze mluvit takovýmto znevažujícím způsobem. Radíme ti, vol opatrně slova, nebo to s tebou jednou špatně dopadne.”

„Je mi to moc líto, vážení učitelé, že si nerozumíme,” omlouval se Ježíš. „Víte, je to pro mě moc důležité pochopit, jaký bude Mesiáš. Ještě prosím, jestli dovolíte, několik posledních úryvků z Izajáše, zase úplně jiných: *‘Můj spravedlivý Služebník ospravedlní mnohé, neboť sám ponese jejich viny ... opovržený, opuštěný od lidí, muž bolesti ... jako ten, před nímž si*

lidé zakrývají tvář ... on nesl naše utrpení ... byl proboden pro naše nepravosti ... jeho rány nás uzdravily.’ Je možné, aby to všechno Mesiáš na sebe vzal? Slávu i ponížení, moc i bezmoc, radost i bolest, celý lidský život i smrt?”

Farizeové už Ježíše moc neposlouchali. Viděli, že se kolem u nich zastavuje čím dál víc lidí a se zvědavostí až škodolibou poslouchají tuto rozpravu, která nevznívá tak, jak by si učitelé a zákoníci přáli. Bude nutné to rázně ukončit.

„Myslím, pánové,” obrátil se na kolegy Abiezer, „že zde marníme čas. Na naše poučení, almužny a modlitby tu čeká spousta dalších lidí. Tento mladík sem evidentně nepřišel čerpat Boží moudrost, ale jen prezentovat svoje nepromyšlené a, nebojím se říci, škodlivé konstrukce. Ale pokud bys chtěl, chlapče, ještě diskutovat dál,” otočil se zpátky k Ježíši, „může se ti chvíli věnovat tady Nikodém. Nedávno dokončil studia, potřebuje se trochu pocvičit v retorice a umění obhajovat a vysvětlovat Boží věci. Poroučíme se.”

Nikodém se dosud do diskuze nezapojil. Mnoho věcí viděl jinak než jeho učitelé, ale otevřeně s nimi nesouhlasil se neodvážil. Ježíšův způsob nahlížení na Boží záležitosti se mu líbil, a tak byl rád, že ho farizeové nechali s Ježíšem o samotě.

Jak to pak dopadlo, to už víme z Lukášova evangelia.

JZl

Ohlédnutí za kurzem ALFA

Kurz probíhal ve farnosti od 30.3. do 8.6. Od toho minulého uběhly téměř 3 roky a je čtvrtý v pořadí od roku 2016. Už u nás ale tyto kurzy byly i dříve, pod vedením P. Slavíka. Co ALFA je? Stručně řečeno, jde o 12 setkání, z toho jedno víkendové, kdy se hosté kurzu mají možnost seznámit s tím, proč, čemu a jak věří křesťané. Ve skutečnosti jde o mnohem, mnohem víc. Posuďte sami...

Co všechno jsme spolu s hosty prožili?

Každý večer jsme se výborně navečeřeli, děti některých hostů se ujala hlídací teta a my ostatní jsme spolu zhlédli videopromluvu nebo si ji poslechlí naživo. Každý večer měl jiné, předem dané téma. Na závěr jsme si ve skupinkách mohli při moučníku povídat o tom, co jsme slyšeli, ptát se nebo jen tiše naslouchat druhým. Některá setkání byla velmi speciální a strávili jsme spolu také víkend mimo Prahu. Účastníci se na vlastní kůži potkali s přímlyvnou modlitbou, s uzdravením, s prosbami o Ducha svatého. Měli jsme možnost se za těch pár týdnů poznat s báječnými lidmi v příjemné, nenásilné atmosféře a ve štědrém zázemí našeho KCMT. Líbilo se nám moc i v klášteře v Tuchoměřicích, pod křídly komunity Chemin Neuf.

Toto všechno by ale nikdy nemohlo proběhnout bez Hospodina, který si nás všechny do tohoto díla pozval. Pozval naše hosty. Na začátku mělo o kurz zájem 20 lidí a zahájilo ho 15 z nich. Dokončilo ho 12 hostů. Hlídali jsme 3 děti a 2 další během Alfy přibýly.

Pozval si i nás 7 lidí nejužšího týmu a mnoho dalších dobrodinců v pozadí. A už vůbec by se to nepovedlo bez spousty vás farníků i mimofarních. Pojdme si to zrekapitulovat. 7 nás z týmu zastávalo nejružnější pozice, a to každé setkání – modlitba, propagace, přípravy před zahájením, přípravu prostor

i úklid, nákupy, designe prostor a floristika, vaření, pečení, servis během setkání, zpěv i hra na nástroj, obsluha techniky, moderování, komunikace s farností i se světem, koordinace toho všeho. S mnohým dalším pomáhali lidé v pozadí, někdo pravidelně, někdo třeba jen jednou – příprava prostor, příprava před jídlem a servis / 7 lidí, úklid prostor a po jídle, v kuchyni / 4 lidé, vaření a pečení / 15, hlídání dětí / 6, účetnictví a propojení s vedením farnosti / 3, hudba, chvály / 2, moderování / 4, přednášející / 2, přímlyvná modlitba / 6, stálá modlitební podpora / více než 50 dobrých duší. A v neposlední řadě i dárce a rodinní příslušníci těchto všech mají lvi podíl svou štedrostí a trpělivostí. Zázemím je i národní kancelář kurzů ALFA, která nás

podporuje modlitbou, materiály i formací.

To vůbec není málo dělníků na Jeho vinici, že?

To díky vám všem se mohli naši hosté (a nejen oni) potkat s Pravdou a Láskou, s živým Kristem. To je to, proč to má smysl. Protože máme Boha, máme Naději, máme Útočiště, máme Spásu, máme velké bohatství... poklad..., a ten je k ničemu, pokud se o něj nedělíme. Nestačí si ho zakopat na vlastní zahradě. Abych z něj mohla mít užitek já, musí z něj nejdřív dostat i druzí...

Přestože většina z nás z týmu už má za sebou několik Alf, pořád se učíme a objevujeme, pořád čelíme novým výzvám. Letos to bylo třeba hlídání dětí, které jsme vlastně původně nezamýšleli, ale

díky kterému se kurzu mohli zúčastnit dva celistvé páry a taky byl možný společný výjezd mimo Prahu. Nová pro nás byla i zkušenost to vše zvládnout v menším týmu, z čehož dva z nás se připojili nově. Díky tomu jsme zakoušeli i obrovskou radost z propojení s pomocníky mimo tým. Celý kurz také proběhl v napětí a těšení se na miminka. Co ale není úplně nová zkušenost, je to, že na kurz zdaleka nepřicházejí jen nevěřící či hledající. Stále častěji a ve větším počtu jsou našimi hosty lidé, kteří již křesťanské prostředí znají a již se nějakým způsobem účastní na životě církve. Přesto jim evidentně něco chybí. Často společenství, přijetí v tak velké farnosti, jakou jsme, a díky tomu odvaha se sami zapojit, jindy formace či uzdravení minulosti, a především osobní setkání s Kristem jako přítelem. To je velká výzva pro nás všechny, i pro vás. Vždyť našim největším povoláním je Lásky, a když milujeme, pak to Dobro, co máme, chceme i pro všechny milované.

Každá ALFA je trochu jiná. Je to lidmi. Každý z nás je jiný, všichni jsme výjimeční a VŠICHNI jsme Bohem milovaní! Já i on a ty taky. Všichni rosteme. Nejen naši hosté, ale i my v týmu, všichni pomocníci a rostete i vy všichni... Celé naše společenství. Obhacujeme se, učíme se, uzdravujeme se navzájem, a tím roste Jeho království mezi námi a v nás.

A co nás čeká nyní? Nás všechny. Věříme, že další společné chvíle – nad Bibli, na farních akcích, ve společenstvích, ve chválách a možná i na přípravě některého z dalších kurzů...

Co na Alfě říkají hosté? Co chtějí dál a jaké mají plány? Měli jsme možnost se jich na to zeptat:

... Chtěla jsem najít odpovědi na své otázky, pochopit některé věci a stát se aktivnější... setkání

mi hodně dala, i přesto, že jsem byla spíše tichý člen skupiny. Zažila jsem společenství a chtěla bych se do něj víc zapojovat. Kurz mne obohatil a vzbudil ve mně větší zájem o křesťanství...

... Nejobtížnější na celé Alfě bylo vůbec přijít...

... Za nejdůležitější na celé Alfě považuji to, že se teď nechávám vést Bohem, a opravdu to funguje. To jsem nikdy dřív nevyzkoušela a ani mne to nenapadlo... Bůh není jen teoretický, ale prakticky pomáhá. Dříve jsem cítila, že je zde se mnou, ale nenechala jsem nic v Jeho rukou... Samotný kurz byl perfektní. Vylepšit? Nějakými navazujícími kurzy. Potřebovala bych tu energii doplňovat pořád...

... Večeře byly velmi dobré i zdravé. Bral se ohled i na potravinová omezení, to bylo velmi milé a překvapivé...

... Alfě jsem se chtěl zúčastnit, protože je pro mne víra v Boha aktuální. Jsem 2 roky po křtu a chci chodit do společenství věřících lidí. Zajímala mne témata Alfě a diskuse po nich, nová přátelství. Videá byla skvělá. Odnášim si nové vědomosti, poznatky a rady do života, příjemně strávený čas. Lidé byli fajn. Nejtěžší bylo první setkání a mluvit před novými lidmi. Těším se ale, že tím to nekončí...

... Na kurz jsem šel s cílem dozvědět se víc o křesťanství a poznat nové lidi. Obojí se mi splnilo a obnovil se můj zájem o Ježíše. Za přínosné považuji skupinky po videích... a moc oceňuji hlídání během kurzu...

... Přišla jsem najít vyšší smysl života, dostat odpovědi na otázky, na které mi doteď nedovedl nikdo odpovědět... Nejprínosnější z Alfě je pro mne transformace poznatků do praxe a reálného života. Viděla jsem, jak lidé vírou žijí, že nemají jen naučené modlitby... Zklamáním je pro mne jen to, že

mám stále dost otázek o životě a křesťanství, na které nemám odpovědi...

... Odnáším si větší pokoj, přátelství, nový pohled na víru, nové poznatky, silnější vztah k Bohu a větší blízkost k Ježíši a ještě větší chuť Ho víc poznávat...

... Nové chápání? Že ani křesťan není dokonalý člověk. I on bojuje se zlem, ale vždy vstane a jde dál, pustí do toho Ježíše. Upadnout není selhání... že Bůh není někdo, kdo trestá, ale naopak, chce být s námi v dobrém i zlém, vždy nás přijme takové, jací jsme, bez odmítnutí...

... Do Alfy jsem šel pro prohloubení víry a setkání s jinými věřícími. Obojí si odnáším a kromě toho i zlepšení zdraví. Je to počátek vnitřní změny, už si toho všiml i blízci... Nejlepší částí setkání byla skupinka. Nejtěžší bylo překonat obavu a přihlásit se...

... Přišel jsem, abych si ujasnil některé pochybnosti a abychom měli společnou aktivitu se ženou, ale neměl jsem žádná očekávání. Odnáším si pocit dobře stráveného času... přísně vzato, protože jsem neměl očekávání, nebylo co plnit, ale z jiného pohledu je kurz vlastně předčil... za nejdůležitější považuji možnost diskutovat, přesto se obávám, že můj pohled na věc ani postoje to nezměnilo... uvítal bych možnost „zajet na hloubku“...

... k účasti jsem se nechal přesvědčit manželkou. Přišel jsem se dozvědět více o křesťanství, zejména křesťanské etice, Kristově učení a kořenech evropské kultury. Skupinka byla stěžejní část, oceňuji možnost přijít s jakýmkoli názorem a na cokoli se zeptat. Kurz prohloubil můj zájem o křesťanskou víru. Odnáším si další otázky k tématům, o kterých jsem předtím hlouběji nepřemýšlel...

A taky jedno svědectví za všechny:

... myslím, že to slovy vyjádřit nelze, co všechno jsme získali. Proto opravdu moc díky. Kdybychom se sešli i s hosty někdy po létě, byla bych taky moc ráda. I za nějaké pokračování „Beta“, protože mi to opravdu bude chybět a jak řekl M., některé otázky stále zůstaly nezodpovězené...

Poprvé jsem se o Alfě dozvěděla na jedné mši, a protože během covidového času mne přepadaly myšlenky na smysl života a děti se mne také ptaly a já neuměla odpovědět, řekla jsem si, že se přihlásím, že je to něco, kde se to mohu dozvědět nebo o tom minimálně přemýšlet. Měla jsem samozřejmě pochyby o tom, jaké lidi tam potkám. Na první setkání jsem se sice těšila, ale zároveň jsem

si říkala, jestli tam nebudu omylem. Jsem ale ráda, že jsem prvotní ostých překonala a Alfě se zúčastnila. Neměla jsem očekávání a dostala jsem mnohem víc, než bych si kdy mohla představit.

Vystudovala jsem technickou školu a jsem pragmatický typ. I když jsem v Boha již dříve věřila, měla jsem to spíše jako teorii než samotnou praxi. Pokřtěná jsem byla před sedmi lety. Na Alfě jsem poznala, že můžu být vedena Duchem svatým, že to funguje. Nikdy bych tomu nevěřila, kdybych to nezažila na vlastní kůži. Jednou jsem si prostě řekla, že to nechám na Něm. Něco jsem řešila a byla jsem silně nervózní, ale věřila jsem, že mi pomůže. Začala jsem být daleko klidnější a opravdu jsem se nechala vést. Vše se povedlo bez nervozity a výsledek mne úplně překvapil. Ale neprojevilo se to jen v té konkrétní věci. Také mé děti začaly mít s Bohem jiný vztah. Moc se těšily na jednotlivá videa z Alfě, která jsme si společně pouštěli. Jedna z dcer mi najednou řekla, že není pravda, že nevěří v Boha, ačkoli mi to dříve říkala, když jsme společně chodili do kostela na mši.

Díky Alfě jsem nezískala jen důvěrnější vztah s Bohem, ale i s ostatními lidmi z Alfě jsme se více poznali a některé vztahy se rodí v dlouhodobější přátelství. První věc, na kterou jsem se těšila, když jsem šla z domu na každé setkání, byla Maruška, která nás všechny u kostela vždy nadšeně vítala, a já ji viděla už od autobusové zastávky. Pro mne byla jako anděl. Můj vlastní. Po každém setkání jsem byla nabitá takovou životní energií, že i manžel tu změnu vnímal a říkal, že jen zářím. Kéž by byl další kurz Beta. **Kamila**

Velké poděkování za pomoc, modlitby a podporu na kurzu Alfa. Hojnost Božího požehnání a milosti vyprošuje tým Alfa.

zprávičky z Farní charity

Pan Jiří s paní Věrkou bydlí v domku na okraji Kunratic. Manželé bývali vášniví zahradníci, jejich dům proto obklopuje velká zahrada. Na záhonech pěstovali zeleninu a jahody a kolem plotu kvetly krásné květiny. Na zahradě roste i několik ovocných keřů a stromů. Záhonky byly vždy doménou paní Věrky. Pan Jiří se staral o trávník, na kterém by se dal hrát golf.

Zahrada byla krásná ještě v době, kdy jsme se o manžele začali starat. Krátce po devadesátých narozeninách paní Věrku skolila cévní mozková příhoda. Pan Jiří zůstal v domečku sám. Několik dní potom, co manželku odvezla záchranka do nemocnice, ho zradilo srdce. Syn ho odvezl k lékaři, který doporučil hospitalizaci. Po návratu z nemocnice manželé už nebyli soběstační. Rodina proto nasmlouvala naše služby.

Pracovníci přicházejí na službu po osmé hodině ranní. Připraví manželům snídani a pomohou jim se vstáváním. Po snídani a ranní dávce léků se postupně oba za pomoci pečovatelů vysprchují a obléknou. Další průběh služby závisí na počasí a aktuálním stavu klientů. Někdy se jdou všichni společně projít a cestou se staví na drobný nákup. Jindy jde ven pouze jeden z manželů. Jsou dny, kdy je třeba najít program uvnitř. Práce se v domečku vždy najde. Pan Jiří je rád, když se může zařídit po svém. Přečte si noviny, které mu pracovníci každý den kupují cestou na službu. Prohlíží internet nebo si něco kutí u sebe v pracovně. Paní Věrka je naopak vděčná, když má společnost. S pracovníky pečuje o prádlo, domácnost nebo něco společně kuchtí v kuchyni. Oběd je událost, pečovatelé jsou obvykle nuceni, aby zasedli ke stolu spolu s klienty. Po jídle společně dají nádobí do myčky. Manželé si vezmou polední léky a jdou si odpočinout. Odpoledne nás vystřídá někdo z rodiny.

Domeček všichni společnými silami udržujeme v pořádku a čistotě. Paní Věrku však velice trápí chátrající zahrada. Úklid a drobné opravy uvnitř i vně domku zajistí syn a zeť, společně s vnuky. S úklidem pomáhají naši pracovníci, dcera a v nemalé míře samotná paní Věrka. Ovšem na zahradu už nikomu nezbyvá čas.

Záhonky zarůstají plevelem a na trávníku už by nikdo golfový míček nenašel. Tráva roste a bují. Když už nám tráva sahá po kolena, pan Jiří něčím uplatí vnuka, aby se chopil sekačky. Jenže letos v létě si chlapec zlomil ruku a ostatní členové rodiny nátlaku zdatně odolávají. Tráva od jara roste nekontrolovaně a naši zahrádkáři při pohledu na zpustošenou zahradu viditelně trpí.

Pečovatelka Mirka přišla na službu okolo osmé hodiny. Noviny odložila do košíku v obývacím pokoji a začala v kuchyni chystat snídani. První se objevil pan Jiří. Roztáhl záclony u okna do zahrady a kontroloval počasí. Mirka ho ujistila, že svítí slunce a předpověď je dobrá. Klient se posadil k připravené snídani, rychle dojedl a poprosil pečovatelku, aby s ním šla do koupelny. Umyl se, převlékl a zmizel ve své pracovně. Pečovatelka se věnovala paní Věrce. Když dámy skončily s hygienou a oblékáním, přesunuly se do prádelny. Naplnily pračku a „pěkně postaru“ nakropily prádlo na žehlení. Při práci byly zabrané do rozhovoru, takže si vůbec nevšimly, že se zvenku začal ozývat zvuk sekačky na trávu.

Z prádelny Mirka s klientkou zamířily do kuchyně. Chtěly se dohodnout, co budou vařit k obědu, a zkontrolovat, jestli je potřeba jít na nákup. Bylo krásně, pečovatelka otevřela okno, aby dovnitř pustila čerstvý vzduch. Sekačku teď bylo slyšet hlasitěji. Skoro jako by někdo sekal trávu na zahradě. Mirka vyhlédla ven a přímo před oknem projela opuštěná sekačka. Přejela zanedbaný záhon s květinami a dílo zkázy dokončila. Zarazila se až o plot, kde chvíli bezmocně narážela do pletiva, aby nakonec škytla a motor se zastavil. Pracovnice zmateně hleděla na opuštěnou sekačku. Přemýšlela, kdo ji pro pána krále na zahradu vypustil? Pan Jiří se pomalu šoural vysekanou uličkou. Už se na to nemohl dívat a chtěl trávu posekat sám. Jak se mu podařilo dostat ten stroj z garáže a nastartovat, asi nevíme. Pojezd byl moc rychlý a klient sekačce nestačil. Musel ji pustit, aby neupadl. Mirka tomu nebezpečnému zahradničení udělala rychle přítrž. Rodinu ovšem příhoda vyděsila a zahradu hned následující večer posekal syn.

V kostele u sv. Františka se v kasičce nashromáždilo 1.196 Kč, 1€ a jedna plochá vybitá baterka. Za vaše dary moc děkujeme.

Přeji Vám požehnané letní měsíce,

Eva Černá

Farní zájezd

Sdružení křesťanských seniorů pořádalo společně s farností zájezd do skanzenu Vysoký Chlumec, do Sepekova, Bechyně a Klokot.

Vyjížděli jsme 4. června ráno v 7.45 od Komunitního centra Matky Terezy. Po přivítání jáhnem Pavlem Urbanem jsme se pomodlili „Otče náš“ a „Zdrávas Maria“ za zdar naší cesty. Potom se připojila průvodkyně Naďa Stupková, která nás provázela a upozorňovala na různé zajímavosti po celou cestu. Jeli jsme krásným luxusním autobusem.

místní průvodkyně, která nám ukázala všechny zajímavosti a pohovořila o nich, včetně bechyňského mostu a kláštera. Bechyň je proslavená keramickou školou. Tuto školu absolvoval i herec Jan Kačer. Ten si tam také koupil chalupu, která stojí v kopci blízko kláštera. Z chalupy je krásný výhled na bechyňský most. Klášter je nádherný. Je tu sklípková klenba a vyřezávané zpovědnice. Do Bechyň se jezdí lidé léčit. Po prohlídce jsme nakonec navštívili cukrárnu a občerstvili se výbornou zmrzlinou a kávou.

Poslední místo, které jsme na závěr navštívili, byly Klokoty, kde je zajímavý klášter. V klášteře skupina mladých lidí hrála na kytaru a také jsme se modlili.

Nejdříve jsme udělali přestávku a navštívili skanzen ve Vysokém Chlumu. Prohlédli jsme si staré chalupy, které tam byly svezeny z různých vesnic. Ten den se ve skanzenu zrovna konal program. Pochodovala tam skupina vojáků v dobových uniformách z 18. století. Za nimi šly markytánky. Jedna měla malou holčičku v náručí. V jedné z chalup vařili české knedlíky, zelí a uzené. Také se pekly perníčky. Jako občerstvení ve stánku prodávali kávu, čaj, chléb se sádlem a škvarky a české koláče.

Dále se jelo do Sepekova, což je poutní místo. Uvnitř je krásný hlavní oltář a další oltáře jsou po stranách. Pan farář nám vykládal historii Sepekova. V kostele jsme si zazpívali mariánskou píseň. Ukázal nám křtitelnicí, kde byl jako miminko pokřtěn kardinál Miloslav Vlk, který se sem v dospělosti rád vracel.

Ze Sepekova jsme jeli do Bechyň. V Bechyňi jsme měli v restauraci na náměstí zamluvený oběd. Hovězí vývar s nudlemi a dále vepřový smažený řízek s bramborem a okurkou. Po obědě jsme se vydali do informačního centra v Bechyňi. Tam se nás ujala

Místní průvodkyně nám udělala výklad o poutním místě Klokoty, které jsme navštívili. A místní farář nám dal požehnání a přijal nás jako poutníky. Tam skončil náš výlet s farností Prahy 11.

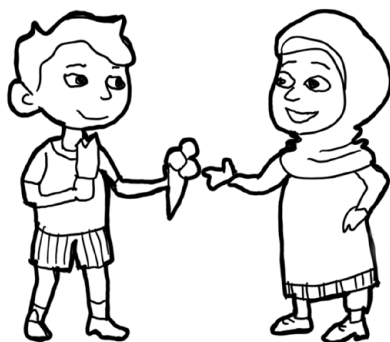
Cestou zpět nám přelo. Modlili jsme se opět „Otče náš“ a „Zdrávas Maria“. Když jsme dojeli do Prahy ke Komunitnímu centru Matky Terezy, tak už zase svítilo sluníčko. Zájezd byl nádherný. Budeme na něj dlouho vzpomínat.

Jiřina Švejďová

Milé děti, Pán Ježíš nás vybízí, abychom se měli rádi a vzájemně si pomáhali. Dnešní obrázky ukazují, že i děti dokážou toto Ježíšovo přání plnit. **Zkuste si s maminkou či tátou povídat o tom, o čem obrázky vyprávějí. Potom si je vybarvěte. Přejeme vám krásné léto a malujte a kreslete, jak se podařilo udělat něco dobrého vám.**

*Příště se na vás těší
Martina Hlaváčová a Blanka*

Ahoj holky a kluci, konečně tu jsou prázdniny! Kromě báječného odpočinku bez školních povinností také nabízejí výbornou možnost procvičit si jednu důležitou schopnost, jež se bude v životě hodit. Jakou? Zkuste to vyluštit! Pozval nás k tomu totiž sám Ježíš...

„Kdo chce jít za mnou, musí se naučit...(tajenka)..."

1. Jaké národnosti byla P. Maria?

Arabka K
Židovka P
Římanka S

2. Koho šla po andělově zprávě navštívit?

Příbuznou Alžbětu Ř
Salome A
Máří Magdalénu L

3. K jakému zázraku vyzvala P. Maria Ježíše?

K uzdravení chromého. C
k rozmnožení chlebů R
k proměnění vody ve víno E

4. Kolik bylo Ježíšovi let, když se Marii a Josefovi ztratil?

6 I
12 K
18 M

5. Když Ježíš na kříži umíral, komu svěřil svou maminku Marii?

Janovi O
Petrovi T
Kaifášovi É

6. Jak se jmenovali evangelisté?

Jan, Matouš, Lukáš, Petr U
Matouš, Pavel, Lukáš, Ondřej D
Lukáš, Marek, Jan, Matouš N

7. Koho vyhnal Ježíš z (nádvoří) chrámu?

Ženy P
směnárny Á
zlobivé děti U

8. Když se Ježíš v Jeruzalémě ztratil, kde ho Maria s Josefem našli?

V chrámě s učiteli V
při hře s dětmi K
spícího pod stromem C

9. Jak bylo poprvé zaznamenáno Desatero?

Na pergamenu. S
na papyrusu. O
vyryto na kamenných deskách A

10. Jaké je nejdůležitější přikázání?

„Miluj Pána, svého Boha...
a svého bližního jako sám sebe.“ . . . T
„Nebudeš opisovat a podvádět
při písemkách.“ K
„Uděleš aspoň jeden
dobrý skutek denně.“ I

(Dopíšte do tabulky písmenko správné odpovědi.)

1.		6.	
2.		7.	
3.		8.	
4.		9.	
5.		10.	

KSK
PRAHA

KŘESŤANSKÝ SPORTOVNÍ KLUB

Tři akce pro děti a mládež o prázdninách

Dobrodružný tábor na westernové téma 23. 7. – 6. 8. 2022

Již v minulém čísle Fchodovin jsme informovali o letošním běhu stanového tábora plného her,

nových dobrodružství i skvělých přátelství. Přesto, že na tábor jezdí i děti, které bydlí na jiných místech Evropy než v chodovské farnosti, lze tento tábor s tradicí, která sahá do devadesátých let minulého století, považovat za tradiční dětský tábor naší chodovské farnosti. Mnozí rodiče, kteří nyní posílají na tábor své děti, byli dříve táborovými dětmi nebo vedoucími, případně zvládli role obě.

Týna, jeden z hlavních tahounů akce, nám o letošním táboře sdělila:

„Jsme tábor kluků a holek a každý rok jezdíme na dva týdny stanovat na louku kousek od města Manětín. Zažíváme tam spoustu legrace, hrajeme hry, soutěžíme, běháme po lese, chodíme na výlety a spíme ve stanech (někdy dokonce i v TeePee). Na našem táboře si každý najde svoje – kdo rád běhá, máme běhací hry, kdo rád přemýšlí, máme přemýšlečnické hry, někdo se těší též na hry deskové a mnohé další. Letošní tábor bude ve znamení westernu a přípravy právě vrcholí. My s týmem vedoucích se na tábor i všechny jeho účastníky moc těšíme.“

**Info a přihlášky
na dobrodružný tábor:**

taborksk@gmail.com

facebook: tábor ksk

Vodácký tábor 6.–13. 8. 2022

Terka, která je zástupkyní hlavního vedoucího vodáckého tábora, vzkazuje dětem od 10 let:

Pojďte s námi na Vodácký tábor! Bereme nezkušené i ostřílené vodáky. Chceme děti něco naučit a zároveň si společně užít týden na vodě. Těšíme se na všechny, kdo mají rádi vodu a zapadnou do našeho pohodového kolektivu.

VODA ADVANCED Divoká voda pro dospělé zkušené kanoisty a kajakáře

Honza s Matoušem i na letošní prázdniny organizují kanoistickou akci na divoké vodě. Vyzpovídali jsem Honzu, abychom se o plánované akce dozvěděli více.

Chystáme se do Rakouska. Protože termín ladíme dohromady se všemi zájemci, nepodařilo se nám do uzávěrky Fchodovin doladit konečné datum. Takže kdo se včas přihlásí, možná ještě může stihnout nám ladění termínu svými časovými možnostmi ještě malinko zkomplikovat. Délka akce bude plus / mínus týden. Budeme se pohybovat na úsecích řek s obtížností WW2 až WW4. Zdatnost a zkušenosti s WW4 nejsou pro účastníky podmínkou. Každý si může z daných terénů vybrat podle svých možností i okamžitých dispozic, včetně emocí, které nastoupí při obhlídce před vlastní jízdou... Formu stravování si vybere také každý sám. Může se stravovat „po vlastní ose“ nebo se účastnit společného vaření, které je pravidelnou součástí našich akcí. Pocity, které na účastníky čekají, lze shrnout slovy: adrenalin, radost, hra i zápas s vlnami, krásné přírodní scenérie alpských řek, osvěžení v parném létě ledovou vodou. Většina řek je průzračně čistých.

Spíme ve vlastních stanech. Dopravu nabízíme formou volných míst v osobních autech nebo v dodávce. Vlastní loď není nutná, při včasné přihlášce je možné zapůjčit předem nafukovací kanoi Baraka nebo plastový kajak. Výstroj si každý veme svou. Helma a vesta jsou povinné.

Kontakt: prochazka-j@seznam.cz
tel.: 608228730

V průběhu týdne střídavě sjíždíme úseky řeky a učíme děti, jak se na vodě chovat, jak správně loď ovládat a umět pomoci ostatním. Děti si můžou vyzkoušet kajak a kánoi. Máme zkušené vedoucí, kteří jim vše vysvětlí a ukážou. Na řece se najde prostor pro dobrodružství, ale i na užívání si sluníčka a osvěžení ve vodě. Večer se zpívá u ohně, hrají se hry a jednou za tábor děti čeká strašidelná bojovka.

Vodácké tábory pořádáme již několik let, jedná se spíše o menší až rodinné akce, s velmi přátelskou atmosférou. Tábor je záměrně malý, abychom se každému mohli věnovat individuálně a zajistili bezpečnost na vodě. Naším cílem je vychovat mladé a nadšené vodáky, co se umí na řekách chovat ohleduplně a zároveň si vodu užívat.

Info a přihlášky:

voda@kskpraha.org

facebook: KSK vodácký tábor

tel.: 773261167

Fotky z minulých ročníků si můžete prohlédnout:
www.instagram.com/vodacky_tabor_ksk/

ZPRÁVA EKONOMICKÉ RADY FARNOSTI

***Milí farníci, další rok je za námi, a tak vám nabí-
zíme stručný přehled toho, jak se naši farnosti
daří po ekonomické stránce.***

Na úvod chceme poděkovat všem dárcům a přispěvovatelům, bez vás by nebyl provoz farnosti možný!

Finanční situaci vnímáme jako stabilní, přestože také rok 2021 byl ovlivněn covidovými opatřeními a výpadkem příjmů z komerčních aktivit. Naštěstí nedošlo k žádným závažným haváriím a nebyly nutné rozsáhlé opravy.

Celkové hospodaření za rok 2021 vykázalo ztrátu ve výši 1,62 mil. Kč. Dosáhli jsme výnosů ve výši 4,66 mil. Kč a náklady činily 6,28 mil. Kč. Největší část nákladů tvoří odpisy budov a zařízení (3 mil. Kč), které přímo neplatíme (vyjadřují spíše naši schopnost pořídit si majetek znovu, resp. ho opravovat). V porovnání s předchozím rokem 2020 jsme v roce 2021 prohloubili ztrátu o 664 tis. Kč. Částečně je tento vývoj očekávaný, protože na farnost přešla povinnost hradit další část nákladů na pastorační asistenty (dříve hrazeno z Arcibiskupství). V roce 2021 jsme hradili 2 úvazky pastoračních asistentů, kteří jsou v tak velké farnosti naprosto nezbytní. Oproti roku 2020 se nám snížil i objem obdržených darů přibližně o 350 tis. Kč (sbírky, dary, příspěvky na bankovní účet).

V roce 2021 došlo ke kompletnímu doplacení úvěru, který byl spojený se stavbou KCMT. Pozitivní je, že tím odpadá povinnost platit úroky bance. Závazek, který byl s úvěrem spojený, je nyní pouze mezi naší farností a Arcibiskupstvím, a i tady došlo k pozitivnímu vývoji, kdy nám Arcibiskupství z dobré vůle formou kapitálového dovybavení snížilo náš dluh o 5 mil. (aktuální výše závazku je přes 28 mil. Kč).

Přestože se situace ohledně covidu zdánlivě uklidnila, nečekáme, že rok 2022 bude z pohledu hospodaření lehký. Všichni jsme zasaženi prudkým růstem cen, který se promítne zejména do nákladů na energie a na případné opravy (nedostatek pracovní

síly a růst cen materiálu). Přesto proběhly nebo aktuálně probíhají následující akce:

- izolace střechy KCMT (investice, která zamezí možnému poškození stavby zatékáním),
- zastínění KCMT (investice, která zhodnotí prostor sálu při pronájmu nebo příjemní kulturní zážitky),
- výměna zadních dveří v sále
- pořízení auta
- ozvučení a reproduktory do kostela sv. Františka

Volíme investice dle možností farnosti, některé zlepší pohodlí a atraktivitu prostor, některé jsou nutné a pomohou v hladkém fungování farnosti či zamezí budoucím větším škodám. Jelikož peníze v současné době rychle ztrácejí hodnotu, preferujeme jejich smysluplné využití před jejich strádáním na běžném účtu. Zároveň ale potřebujeme držet jistou rezervu pro případ havarijních stavů a kumulovat úspory na větší opravy.

Běžné výdaje roku 2022 budou určitě vyšší než roce předchozím (jen náklady na elektřinu vzrostly o 70% a farnost letos hradí další půl úvazek pastoračního asistenta navíc), a proto je nezbytná vaše finanční podpora. Příspěvky jsou hlavním příjmem farnosti, proto si vážíme všech nastavených trvalých příkazů, ale i jednorázových darů pro farnost nebo na konkrétní účel a v neposlední řadě i příspěvků do sbírek a kasiček. Stát nabízí odpočet na dani z příjmů, pokud hodnota darů je alespoň 1 tis. Kč (nebo dvě procenta ze základu daně) – tento doklad vystavuje farnost po konci roku a dle letošní plné krabice s potvrzeními tuto úlevu mnozí využíváte. Pokud přispíváte během roku vícekrát, hodnota vašich darů se pro účely daňového odpočtu sčítá.

Přejeme vám všem Boží milost, pevné zdraví, radost a klidnější časy.

Ekonomická rada farnosti

Ing. Svetozár Belošovič,

Ing. Daniel Audy,

Ing. Viktor Fried

VÝKAZ HOSPODAŘENÍ 2021	Celkem v Kč
NÁKLADY	
Spotřebované nákupy a nakupované služby celkem	1 935 637
Spotřeba materiálu:	
materiál pro provoz a pastoraaci	219 846
zastínění sálu KCMT	72 727
benzín	24 847
Spotřeba energie	
voda	99 195
plyn	267 616
elektrřina	300 170
Prodané zboží:	
knižní obchůdek	84 239
kavárna	121 556
Opravy a udržování	
výměna izolací na střeše KCMT	106 936
čistění topného systému v KCMT	134 759
odvětrávání zpvědnicce	22 916
ostatní opravy	134 005
Ostatní služby:	
honoráře (kulturní a pastorační programy)	177 993
ostatní služby	168 832
Osobní náklady celkem	179 367
Mzdové náklady (dohody - kavárníci, knižní obchůdek, streamování atd.)	175 841
Ostatní sociální náklady	3 526
Ostatní náklady celkem	1 119 760
Nákladové úroky z úvěru	66 920
Odvody na AP:	
úcelové sbírky	120 955
Svépomocný fond / Fond sv. Vojtěcha	134 177
mzdy pastoračních asistentů	662 106
Jiné ostatní náklady (pojištění, bankovní poplatky aj.)	135 602
Odpisy	3 045 527
Odpisy dlouhodobého majetku	3 045 527
NÁKLADY CELKEM	6 280 291
VÝNOSY	
Provozní dotace celkem	310 000
Provozní dotace:	
dotace z Ministerstva kultury	200 000
dotace z Městské části Praha 11	110 000
Přijaté příspěvky celkem	1 837 237
Dary	1 837 237
Tržby za vlastní výkony a za zboží celkem	1 864 961
Tržby z pronájmů prostor	1 532 928
Tržby za prodané zboží:	
tržby z prodeje - kavárna	190 032
tržby z prodeje - knižní obchůdek	105 202
tržby z prodeje - noviny	9 684
tržby z prodeje - ostatní	27 115
Ostatní výnosy celkem	644 725
výnosy ze sbírek	404 837
výnosy z účelových sbírek	120 955
výnosy ze vstupného	89 038
ostatní výnosy	29 895
VÝNOSY CELKEM	4 656 923
VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ PO ZDANĚNÍ	-1 623 368

• Svěcení zvonů v kostele. Slavnostní řečník vysvětluje: „Tento zvon zazní před bohoslužbami a kromě toho jenom při bouři, požáru, při návštěvě biskupa a jiných pohromách.“

• V kostele byla vylopuena pokladnička. Po několika dnech dostal farář obálku se stokorunou. Na přiloženém lístku stálo: „Ukradl jsem ve vašem kostele pět set korun. Protože mě trápí svědomí, posílám sto korun zpět. Bude-li mě svědomí trápit dál, můžete počítat s dalšími splátkami.“

• Mladý vikář navštíví nejstaršího farníka, aby mu popřál k jeho devadesátým devátým narozeninám. Při loučení řekne: „Doufám, že vás budu moci pozdravit při vašich stých narozeninách!“ Stařec se na něho podívá a odpoví: „Proč ne, vypadáte docela zdravě!“

• Jistý německý farář byl známý svým důvtipem. Jednou měl doporučit představené jednoho kláštera dívku, která se chtěla stát řeholnicí, neměla ale dost peněz, aby zaplatila částku požadovanou v té době při vstupu do kláštera. Napsal představené: „Mám tu čest vám doporučit slečnu N., která však není dosti bohatá, aby mohla učinit slib chudoby.“

Ukradeno P. Josefu Zvěřinovi

• Na jednom setkání otců rodin pater Zvěřina vypravoval o svém známém knězi následující historku. Onen kněz byl známý svou pedantickou, velmi důkladnou přípravou na kázání, které se učil nazpaměť, a nebral si s sebou ani žádné body, které bude kázání obsahovat. Kázal zásadně z paměti. Ovšem jednou se dostavilo ono pověstné „vokno“. Kněz se potil, ošival se a posléze pravil: „Tak, a co teď? Jak dál...?“ Nicméně „vokno“ nepolevilo a kněz se rozhodl kázání bez jakéhokoli dalšího slova ukončit. Po mši za knězem přišel do sakristie muž a kněze oslovil následujícími slovy: „Otče, co jste říkal při vašem delším kázání, z toho si nepamatuji ani slovo. Ale jak jste řekl: „Tak, a co teď, jak dál“, to mě vzalo; já chci přistoupit ke generální zpovědi!“ Zřejmě Bůh skutečně dovede psát i na křivých řádcích.

Vybral Jindřich Sirovátka

ÚMYSLY A POŠTOLÁTU MODLITBY

ČERVENEC

■ Papežův úmysl: *Za starší lidi*

Modleme se za starší lidi, kteří představují kořeny a paměť lidu, aby jejich zkušenosti a moudrost pomáhaly nejmladším dívat se do budoucnosti s nadějí a odpovědností.

■ Národní úmysl:

Za české předsednictví Evropské unie

Modleme se, aby české předsednictví Evropské unie přispělo k jednotě mezi zeměmi našeho kontinentu a k obnově křesťanských hodnot.

SRPEN

■ Papežův úmysl:

Za malé a střední podnikatele

Modleme se, aby malí a střední podnikatelé, vážně zasažení hospodářskou a sociální krizí, našli prostředky nezbytné k pokračování svého podnikání ve službách okolí, ve kterém žijí.

■ Národní úmysl: *Za lidi na dovolených*

Modleme se za všechny, kteří se vydávají na cesty za poznáním a rekreací, aby Boha našli v krásě přírody i vznešenosti umění.

SETKÁNÍ

■ Setkání společenství Hnutí fokoláře –

Slovo života na červenec: „*Jen jedno je třeba.*“ (Lk 10,42), na srpen: „*Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když se proti mně prohřeší? Nejvíc sedmkrát?*“ (Mt 18,21). Datum setkání bude ještě upřesněno. Jana+Viktor Friedovi, tel. 731 625 949

■ Páteční dopolední setkávání v 9 hod v KCMT se v červenci a srpnu nekonají. Přejeme požehnané léto a těšíme se na shledanou v pátek 2. 9. Jana+Viktor Friedovi.

■ Setkání maminek se bude konat až po prázdninách, 7. 9.

■ Pravidelná setkání **Život z víry** budou rovněž pokračovat po prázdninách.

BOHOSLUŽBY O PRÁZDNINÁCH / 1. 7. – 31. 8. 2022

KANCELÁŘ KCMT – HÁJE

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4
tel: 242 485 826

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV

Na Sádce 1296/18
tel: 272 934 261

• Příležitost ke svátosti smíření během letních prázdnin:

30 min před každou mší svatou
a během adorací ve středu
v KCMT a v pátek u sv. Františka.
Pozor, adorace jsou kratší,
zpravidla končí cca v 19.10 hod.

	Kostel sv. Františka	Kaple sv. Matky Terezie
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00
Čtvrtek	–	–
Pátek	18.00	–
Sobota	–	–
Neděle	8.00, 20.00	9.30

Kavárna bude během
prázdnin v neděli otevřena
podle možností kavárníků.
Sledujte prosím ohlášky,
facebook či instagram
kavárny.

☎ / mob.

e-mail

P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. Jiří Zeman (farní vikář)	723 303 770	farnivikar@kcmt.cz
Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	stanek@kcmt.cz
Václav Šebek (pastorační asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Jaroslav Olšanský (předseda KSK Praha)	603 256 411	jarda.olsansky@kskpraha.org
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník pro KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Banka Creditas 104782676/2250 • Komerční banka 19-9362170227/0100

Příští uzávěrka bude 15. srpna 2022

Náklady na 1 výtisk 14 Kč.

fchodoviny@kcmt.cz

Události / akce / termíny

Co nás čeká ve školním roce 2022–23

Na pastorační radě byly naplánovány termíny farních akcí ve školním roce 2022–2023, které si prosím запиšte do svých mobilů či diářů. Budeme se těšit, že se na těchto akcích všichni sejdem.

Kdy to oslavíme	Rok	Co je důležité	
4. 9.	neděle	2022	8.00 / Výročí posvěcení kostela sv. Františka (4. 9. 1938)
4. 9.	neděle	2022	Pouť KCMT – Modrobílá neděle (5. 9. svátek sv. Terezie z Kalkaty)
21. 9.	středa	2022	od 17.00 Zpovědní den pro děti – začátek katechetického roku, KCMT
8. 10.	sobota	2022	Farní den / 10.00 mše svatá, sv. František
14.–16. 10.		2022	Duchovní obnova pro ženy na Svaté Hoře u Příbrami
22. 10.	sobota	2022	DOBRODEN
2. 11.	středa	2022	17.00 / Dušičková pobožnost na hřbitově, mše v KCMT v 18.00
26. 11.	sobota	2022	Výroba adventních věnců (během Jarmarku)
3. 12.	sobota	2022	DOBRODEN
5. 12.	pondělí	2022	Mikulášská v KCMT
14. 12.	středa	2022	Zpovědní den pro děti – KCMT
20. 12.	úterý	2022	Zpovědní den pro farnost – sv. František
23. 12.	pátek	2022	Výprava pro Betlémské světlo
leden		2023	Tříkrálová sbírka
13. 1. nebo 20. 1.		2023	Farní ples
11. 2.	sobota	2023	Den nemocných
18. 2.	sobota	2023	Masopustní veselice
22. 2.	středa	2023	Popeleční středa
13. 3.–17. 3.		2023	Jarní prázdniny, Praha 1–5
11. 3.	sobota	2023	DOBRODEN
22. 3.	středa	2023	Zpovědní den pro děti – KCMT
29. 3.	středa	2023	Zpovědní den pro farnost – KCMT
22. 4.	sobota	2023	Pěší pouť na Svatou Horu
13. 5.	sobota	2023	Zpověď před 1. sv. přijímáním
13. 5.	sobota	2023	DOBRODEN
14. 5.	neděle	2023	11.00 / První sv. přijímání
14. 5.	neděle	2023	15.00 / Pouť u Kapličky sv. Jana na Hájích (16. 5. svátek sv. Jana)
27. 5.	sobota	2023	Svatodušní vigilie
28. 5.	neděle	2023	Výročí posvěcení KCMT (26. 5. 2007)
2. 6.	pátek	2023	NOC KOSTELŮ
14. 6.	středa	2023	Zpovědní den pro děti, zakončení katechetického roku

Adventní duchovní obnova 2022 – úterý u sv. Františka

Postní duchovní obnova 2023 – středa v KCMT